

สรุปข่าวประจำวัน ที่ 26 สิงหาคม - 1 กันยายน 2569

“พาณิชย์”แจ้งข่าวดี จีนขอซื้อข้าวอีก 6 หมื่นตัน เสนอราคาแล้ว พร้อมเร่งปิดดีล

กรมการค้าต่างประเทศเผย COFCO Corporation แจ้งความประสงค์ต้องการซื้อข้าวเพิ่มอีก 60,000 ตัน ได้มีการเสนอราคาไปให้แล้ว กำลังอยู่ระหว่างการตกลงในรายละเอียด คาดเป็นจังหวะดี มีตลาดรองรับข้าวนาปีที่กำลังจะออกสู่ตลาด และช่วยยกระดับราคาข้าวเปลือกให้กับเกษตรกร พร้อมเดินหน้าแก้ไขสัญญาซื้อขายข้าวรัฐต่อรัฐ หลัง ครม. ไฟเขียวขยายปริมาณซื้อข้าวเพิ่มจากกรอบเดิมอีก 220,000 ตัน

นางอารดา เพื่องทอง อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ เปิดเผยถึงความคืบหน้าการเจรจาซื้อขายข้าวกับ COFCO Corporation รัฐวิสาหกิจของรัฐบาลสาธารณรัฐประชาชนจีน ปริมาณ 500,000 ตัน ภายใต้สัญญาซื้อขายข้าวแบบรัฐต่อรัฐ (G to G) ว่า ขณะนี้ COFCO Corporation ได้แจ้งความประสงค์ซื้อข้าวเพิ่มอีก 60,000 ตัน ซึ่งกรมได้เสนอราคาขายในระดับที่แข่งขันได้ และยังได้เร่งผลักดันการเจรจาซื้อขายข้าวกับรัฐบาลจีนในทุกกระดับ เพื่อให้ทั้งสองฝ่ายสามารถตกลงราคาร่วมกันได้โดยเร็ว

ก่อนหน้านี้ กรมได้ส่งมอบข้าวปริมาณ 40,000 ตัน จากปริมาณคงค้างส่งมอบตามสัญญาเดิม 280,000 ตัน ให้ COFCO ในช่วงเดือน มี.ค.2569 ที่ผ่านมา และได้รับชำระเงินค่าข้าวเรียบร้อยแล้ว

“การเร่งเจรจาซื้อขายข้าวกับรัฐบาลจีนในช่วงนี้ ถือเป็นจังหวะสำคัญ เนื่องจากจีนมีความต้องการซื้อข้าวฤดูกาลผลิตใหม่ ขณะที่ผลผลิตข้าวนาปีของไทยจะทยอยเข้าสู่ตลาดในช่วงปลายปี หากสามารถบรรลุข้อตกลงราคา และส่งมอบข้าวปริมาณ 60,000 ตันได้สำเร็จ จะช่วยให้มีตลาดรองรับผลผลิต ดุดซับอุปทานข้าวส่วนเกินในประเทศ และยกระดับราคาข้าวเปลือกให้แก่เกษตรกร รวมทั้งเพิ่มแรงส่งให้ปริมาณการส่งออกข้าวไทยในช่วงโค้งสุดท้ายของปีบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ที่ 7 ล้านตัน” นางอารดา กล่าว

ทั้งนี้ เมื่อวันที่ 5 ส.ค.2569 คณะรัฐมนตรี (ครม.) ได้มีมติให้ขยายปริมาณซื้อขายข้าวกับรัฐบาลจีนเพิ่มเติมอีก 220,000 ตัน เป็นผลมาจากที่รัฐบาลไทยและรัฐบาลจีน ได้ลงนามบันทึกความเข้าใจร่วมกัน เพื่อความร่วมมือด้านการค้าสินค้าเกษตร เมื่อวันที่ 19 ธ.ค.2557 โดยจีนตกลงจัดซื้อข้าวจากไทยจำนวน 1 ล้านตัน จากนั้นกรมการค้าต่างประเทศได้ส่งมอบข้าวให้จีนจำนวน 8 งวด รวม 720,000 ตัน คงเหลือ 280,000 ตัน และมีการขยายเวลาส่งมอบเป็นภายในปี 2569

ต่อมารัฐบาลจีน โดย COFCO Corporation ได้แสดงความประสงค์ซื้อข้าวจากไทยเพิ่ม 500,000 ตัน แบ่งเป็น ปริมาณคงค้างตามสัญญาเดิม 280,000 ตัน และปริมาณเพิ่มเติม 220,000 ตัน โดยให้ดำเนินการภายใต้สัญญาซื้อขายข้าวแบบรัฐต่อรัฐฉบับเดิม ซึ่งทั้งสองฝ่ายเห็นชอบร่วมกันให้แก้ไขเพิ่มเติมสัญญาซื้อขายข้าวดังกล่าว ซึ่งกระทรวงพาณิชย์ เห็นว่า การขยายปริมาณซื้อขายข้าวดังกล่าว เป็นการแก้ไขเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญที่อยู่นอกเหนือกรอบปริมาณตามที่ ครม. ได้มีมติให้ความเห็นชอบไว้ที่ปริมาณ 1 ล้านตัน จึงได้เสนอ ครม. พิจารณาให้ขยายสัญญาการซื้อขายข้าวเพิ่มเติม และขณะนี้ กรมการค้าต่างประเทศอยู่ระหว่างการแก้ไขสัญญากับจีน

ที่มา Commerce News Agency (CNA)

ส่งออก ก.ค.69 พุ่ง 21.6% บวกต่อเนื่อง 25 เดือน รวม 7 เดือนโต 18.2%

ส่งออก ก.ค. 69 มูลค่า 34,789.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้น 21.6% ขยายตัวต่อเนื่อง 25 เดือน ทำสถิติสูงสุดเป็นอันดับ 2 ได้แรงหนุนจากความต้องการสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ การเร่งนำเข้าหัตถ์นโยบายการค้าสหรัฐฯ และสินค้าเกษตรหลักกลับมาขยายตัว ส่วนนำเข้าที่เพิ่ม ส่วนใหญ่เป็นวัตถุดิบ ที่นำมาผลิตเพื่อส่งออก รวม 7 เดือน มูลค่า 231,531 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้น 18.2% คาดแนวโน้มยังโตต่อ ตามการเติบโตของ AI ทั้งปี 11% ได้แน่ มีลุ้นแตะ 15% แต่ต้องจับตาปัจจัยเสี่ยง ช่องแคบฮอร์มุซ ภาษีสหรัฐฯ

นายณันทพงษ์ จิระเลิศพงษ์ ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า (สนค.) กระทรวงพาณิชย์ เปิดเผยว่า การส่งออกของไทยในเดือน ก.ค.2569 มีมูลค่า 34,789.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้น 21.6% ขยายตัวต่อเนื่อง 25 เดือน และทำสถิติส่งออกสูงสุดเป็นอันดับที่ 2 รองจากเดือน มี.ค.2569 ที่ทำได้ 35,157.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ การนำเข้า มูลค่า 38,399.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้น 36.7% ขาดดุลการค้า 3,610.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และรวม 7 เดือนปี 2569 (ม.ค.-ก.ค.) การส่งออก มีมูลค่า 231,531 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้น 18.2% การนำเข้า มีมูลค่า 266,885.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้น 37.8% ขาดดุลการค้า 35,354.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

โดยปัจจัยที่ช่วยผลักดันการส่งออกให้ขยายตัว มาจากความต้องการสินค้าในห่วงโซ่เทคโนโลยีและโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลทั่วโลกที่ยังเติบโต มีการเร่งนำเข้าเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงนโยบายการค้าของสหรัฐฯ และการพลิกกลับมาขยายตัวของกลุ่มสินค้าเกษตรหลัก และศักยภาพของอาหารแปรรูป ส่วนการนำเข้าที่เพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่มาจากการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบ พืช เครื่องจักร เพื่อมาผลิตและส่งออก ส่วนน้ำมัน จากราคาตลาดโลกที่สูงขึ้น และสินค้าอุปโภคบริโภค นำเข้าไม่มาก ส่งผลให้มีการขาดดุลการค้า

สำหรับรายละเอียดการส่งออก สินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ลดลง 1.1% หดตัวต่อเนื่อง 3 เดือน โดยสินค้าอุตสาหกรรมเกษตร ลด 3.3% และสินค้าเกษตร เพิ่มขึ้น 0.6% โดยสินค้าสำคัญที่ขยายตัว ได้แก่ ยางพารา ข้าว อาหารสัตว์เลี้ยง อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป ไก่แปรรูป กุ้งสด แซ่เหียน แซ่แข็ง ส่วนสินค้าสำคัญที่หดตัว อาทิ ผลไม้สด แซ่เหียน แซ่แข็งและแห้ง ผลิตภัณฑ์ข้าวสาลีและอาหารสำเร็จรูปอื่น ๆ น้ำตาลทราย ไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์ และไก่สดแช่เย็นแช่แข็ง ทั้งนี้ 7 เดือนปี 2569 การส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ลด 2.9%

ส่วนสินค้าอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้น 24.2% ขยายตัวต่อเนื่อง 28 เดือน โดยสินค้าสำคัญที่ขยายตัว อาทิ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ เครื่องโทรศัพท์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ แผงวงจรไฟฟ้า เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ หม้อแปลงไฟฟ้าและส่วนประกอบ ทองแดงและของที่ทำด้วยทองแดง เครื่องวีดีโอ เครื่องเสียง อุปกรณ์และส่วนประกอบ ส่วนสินค้าสำคัญที่หดตัว อาทิ อัญมณีและเครื่องประดับ (ไม่รวมทองคำ) เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ ทั้งนี้ 7 เดือนปี 2569 การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น 22%

ทางด้านตลาดส่งออก ส่วนใหญ่ขยายตัวได้ดี โดยเฉพาะตลาดหลัก เพิ่มขึ้น 26.9% โดยสหรัฐฯ เพิ่มขึ้น 45.3% จีน เพิ่มขึ้น 15.2% ญี่ปุ่น เพิ่มขึ้น 21.3% สหภาพยุโรป (27) เพิ่มขึ้น 31.5% อาเซียน (5) เพิ่มขึ้น 16.8% และ CLMV เพิ่มขึ้น 13% ตลาดรอง เพิ่มขึ้น 10.1% โดยทวีปออสเตรเลีย เพิ่มขึ้น 28.9% ทวีปแอฟริกา เพิ่มขึ้น 11.3% ลาตินอเมริกา เพิ่มขึ้น 12.1% รัสเซียและกลุ่ม CIS เพิ่มขึ้น 4.7% ส่วนเอเชียใต้ ลด 5.4% ตลาดตะวันออกกลาง ลด 12.1% และสหราชอาณาจักร ลด 10.6% และตลาดอื่นๆ ลด 20%

นายันทพพงษ์กล่าวว่า แนวโน้มการส่งออกช่วงที่เหลือของปี 2569 คาดว่ายังคงขยายตัวได้ดี จากความต้องการสินค้าที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี AI ที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงต้องดูความไม่แน่นอนของสถานการณ์ในช่องแคบฮอร์มุซ และผลสรุปมาตรการภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ ที่มีต่อไทย รวมไปถึงการที่สหรัฐฯ คว้าบาตรอิหร่าน จะเป็นปัจจัยเสี่ยงและเป็นอุปสรรคต่อการส่งออกในระยะข้างหน้า

ทั้งนี้ กระทรวงพาณิชย์ได้เคยคาดการณ์การส่งออกว่า ทั้งปี 2569 จะเติบโต 8-11% และหากดูสถานการณ์ถึงตอนนี้ ที่ความต้องการสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ยังคงเติบโต และถ้าโตต่อเนื่อง โอกาสที่การส่งออกทั้งปีของไทยจะขยายตัวเกิน 11% มีความเป็นไปได้สูง และมีโอกาสขยับขึ้นไปด้านบนเพิ่มขึ้น ส่วนจะทำได้ถึง 15% หรือไม่ มีความเป็นไปได้ โดยมูลค่าการส่งออกถ้าโต 15% อยู่ที่ 391,267.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งอีก 5 เดือนที่เหลือต้องส่งออกเฉลี่ยเดือนละ 31,947.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ที่มา Commerce News Agency (CNA)

รัฐบาลจัดหนักกฎหมายรอง ล็อตใหญ่ 26 ฉบับ ปลดล็อกอุปสรรคธุรกิจ

KEY POINTS

- รัฐบาล โดย ก.พ.ร. เตรียมผลักดันการแก้ไขกฎหมายรอง 26 ฉบับ ตามข้อเสนอของภาคเอกชน (กกร.) เพื่อลดอุปสรรคและเพิ่มความคล่องตัวในการทำธุรกิจ
- การปรับปรุงกฎหมายครอบคลุมหลายมิติ ทั้งด้านภาษี แรงงาน สิ่งแวดล้อม อาหาร ประมง เกษตร และบริการสุขภาพ เพื่อลดต้นทุนและขั้นตอนที่ซ้ำซ้อน
- กฎหมายดังกล่าวจะผ่านกระบวนการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ ก่อนสรุปเสนอให้คณะรัฐมนตรี (ครม.) พิจารณาเห็นชอบเพื่อบังคับใช้ต่อไป

รัฐบาล “อนุทิน ชาญวีรกูล” ประกาศแนวทางการยกเครื่องระบบราชการ ทั้งการปรับโครงสร้าง และอัตราค่าจ้าง โดยประเด็นสำคัญที่ถูกนำมาวางไว้บนโต๊ะ นั่นคือ ข้อเสนอกฎหมาย รวมไปถึงกฎระเบียบต่าง ๆ มากมาย หลายเรื่องกลายเป็นอุปสรรคสำหรับภาคประชาชนและภาคธุรกิจที่เข้ามาติดต่อราชการ และมีความจำเป็นต้องผ่าตัดโดยด่วน เพื่อให้เกิดความสะดวก และยังเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยที่ไม่จำเป็นต้องใช้วงเงินงบประมาณ

ที่ผ่านมา นายปรณ นิลประพันธ์ รองนายกรัฐมนตรี ซึ่งได้รับมอบนโยบายให้เร่งแก้ปัญหาดังกล่าวเป็นการเฉพาะ ได้นัดประชุมคณะอนุกรรมการด้านการพัฒนาการอำนวยความสะดวกทางธุรกิจ และได้มีมติเห็นชอบให้ผลักดันข้อเสนอสำคัญจากภาคเอกชน โดยคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน (กกร.) เกี่ยวกับการปรับปรุงกฎหมายลำดับรอง จำนวน 58 ฉบับ เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจภายใต้นโยบาย Reinvent Thailand ยุทธศาสตร์ 7 สาขาเศรษฐกิจแห่งอนาคต

พร้อมทั้งเห็นชอบแผนการดำเนินงานตามข้อเสนอดังกล่าวใน 3 ระยะ โดยในระยะแรก จะเร่งผลักดันกฎหมายลำดับรอง 11 ฉบับที่พร้อมดำเนินการทันที ครอบคลุมประเด็นการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐ การลดความซ้ำซ้อน ของการรายงานข้อมูล รวมทั้งการแก้ไขกฎระเบียบที่อยู่ในอำนาจของหน่วยงาน เพื่อลดต้นทุนลดระยะเวลา ลดค่าใช้จ่าย และเพิ่มความคล่องตัวในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ

ก.พ.ร.เดินนำรื้อกฎหมายรอง 26 ฉบับ

ล่าสุด สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้นำกฎหมายลำดับรองตามข้อเสนอของ กรร. ซึ่งเป็น ประเด็นกฎหมายและกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการประกอบธุรกิจ รวมกว่า 26 ฉบับ มาเปิดรับฟังความคิดเห็นต่อสาธารณะ จากนั้นจึงเตรียมสรุปรายละเอียดไปยังคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน หรือ กรอ. พิจารณา ถ้าไม่มีข้อขัดข้อง กฎหมายลำดับรองหลายฉบับจะถูกทยอยเสนอเข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี (ครม.) เพื่อพิจารณาเห็นชอบต่อไป

สำหรับกฎหมายและกฎระเบียบ กว่า 26 ฉบับ ครอบคลุมตั้งแต่ภาษีสรรพสามิต แรงงาน สิ่งแวดล้อม อาหาร ยานยนต์ ประมง เกษตร ไปจนถึงธุรกิจบริการสุขภาพและสถานพยาบาล แยกเป็นกลุ่มต่าง ๆ ดังนี้

ด้านภาษีสรรพสามิตและศุลกากร

กรร. เสนอแก้ไขประกาศกรมสรรพสามิตว่าด้วยการยกเว้นภาษีวัตถุดิบที่ใช้ผลิตสินค้าต่อเนื่อง ให้ครอบคลุมการส่งต่อวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์ระหว่างโรงงานได้มากกว่าหนึ่งทอด พร้อมปรับวิธีควบคุมตรวจสอบให้เหมาะสม นอกจากนี้ยังเสนอให้นำ “ราคาขายต่อผู้บริโภคทั่วไปในตลาดปกติ” มาใช้ประกอบการกำหนดราคาขายปลีกแนะนำเพื่อเสียภาษีสรรพสามิตให้ชัดเจนขึ้น และให้แยกประเภทน้ำหอมที่ใช้เป็นวัตถุดิบการผลิตออกจากน้ำหอมสำหรับฉีดพ่นผิว เพื่อกำหนดอัตราภาษีให้สอดคล้องกับลักษณะการใช้งาน

ขณะเดียวกันยังเสนอให้ศุลกากรออกคำสั่งใหม่ทดแทนคำสั่งที่ 317/2547 ปรับหลักเกณฑ์การใช้อัตราลดทอนค่านวณราคารถยนต์เพื่อการทดสอบ ไม่ให้จำกัดเฉพาะรถยนต์จากบางกลุ่มประเทศ และเสนอให้ขยายหลักเกณฑ์การนำรถออกไปทดสอบสมรรถนะนอกโรงงานอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าพัฒนาให้ครอบคลุมรถจักรยานยนต์ด้วย

ด้านแรงงานและการจ้างงาน

กรร. เสนอทบทวนประกาศกระทรวงแรงงานเรื่องงานที่ห้ามคนต่างด้าวทำ เพื่อเปิดให้แรงงานต่างด้าวสามารถทำงานขัด แต่ง หรือฝักรองประดับอัญมณี และงานนวดเพื่อสุขภาพได้ภายใต้เงื่อนไขและมาตรฐานวิชาชีพที่กำหนด เนื่องจากทั้งสองอุตสาหกรรมประสบปัญหาขาดแคลนแรงงานอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ยังเสนอให้ทบทวนกฎกระทรวงว่าด้วยการจ้างงานคนพิการ เพื่อเพิ่มทางเลือกให้คำนวณการจ้างงานตามจำนวนชั่วโมงทำงานแทนสัดส่วนจำนวนคนต่อลูกจ้าง และเสนอให้คณะกรรมการค่าจ้างพิจารณา กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นรายชั่วโมงสำหรับการจ้างงานบางลักษณะ เพื่รองรับกลุ่มนักศึกษา ผู้สูงอายุ และผู้ที่ทำงานไม่เต็มเวลา

ด้านอาหารและมาตรฐานสินค้าเกษตร

มีข้อเสนอให้ปรับความถี่การตรวจสุขภาพผู้ปฏิบัติงานผลิตอาหารจากปีละครั้งเป็นทุก 2 ปี หรือกำหนดตามระดับความเสี่ยงของงาน พร้อมทบทวนหลักเกณฑ์การอบรมผู้สัมผัสอาหาร ให้กำหนดสัดส่วนผู้ผ่านการอบรมที่เหมาะสมแทนการบังคับให้พนักงานทุกคนต้องอบรม รวมถึงเสนอปรับหลักเกณฑ์ขนาดพื้นที่และตัวอักษรบนฉลากอาหารให้ยืดหยุ่นกับบรรจุภัณฑ์แต่ละประเภทมากขึ้น

ในส่วนของสินค้าเกษตร กรร. เสนอให้ทบทวนมาตรฐานข้าวหอมมะลิไทยให้ครอบคลุมข้าวพันธุ์อื่นที่มีคุณลักษณะและคุณภาพใกล้เคียงเกณฑ์ที่กำหนด และเสนอให้ทบทวนความจำเป็นของประกาศกำหนดเขตควบคุมการขนย้ายยาง รวมถึงปรับโครงสร้างค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบการค้าข้าวให้เรียบง่ายและเป็นธรรมมากขึ้น

ด้านประมงและการนำเข้าส่งออก

กกร. เสนอให้ทบทุนอัตราค่าธรรมเนียมการนำเข้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำให้สอดคล้องกับต้นทุนการกำกับดูแลของภาครัฐ พร้อมเสนอแก้ไขประกาศกรมประมงให้ผู้ประกอบการสามารถยื่นขอผ่อนผันการนำเข้าได้ภายในวันนำเข้าหรือวันทำการถัดไปโดยไม่เสียค่าปรับและค่ากักสินค้า

นอกจากนี้ยังเสนอให้แก้ไขประกาศของกรมปศุสัตว์และกรมประมงเพื่อลดความซ้ำซ้อนของกระบวนการขออนุญาตนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านสัตว์น้ำที่ปัจจุบันอยู่ภายใต้การกำกับของทั้งสองหน่วยงาน และเสนอให้แก้ไขกฎกระทรวงว่าด้วยค่าธรรมเนียมซากสัตว์ ให้แยกประเภทตามวัตถุประสงค์การใช้ระหว่างการบริโภคของคนกับการใช้เป็นวัตถุดิบอาหารสัตว์

ด้านสิ่งแวดล้อมและการจัดการของเสีย

กกร. เสนอให้ปรับปรุงประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว โดยกำหนดหลักเกณฑ์เฉพาะสำหรับสินค้าที่ถูกส่งคืนเพื่อเคลม ตรวจสอบ หรือซ่อมแซมโดยผู้ผลิต แยกออกจากกรณีการทิ้งหรือกำจัดของเสียตามปกติ เนื่องจากปัจจุบันผู้ซื้อที่ส่งคืนสินค้าไม่ได้มาตรฐานอาจถูกตีความว่าเป็นผู้ก่อกำเนิดของเสียและต้องรับภาระตามหลักเกณฑ์การจัดการของเสียทั้งที่เป็นเพียงการส่งคืนสินค้า

ด้านท่องเที่ยวและการขนส่งทางอากาศ

มีข้อเสนอให้แก้ไขประกาศคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ กำหนดข้อยกเว้นไม่ต้องจัดให้มีมัคคุเทศก์สำหรับการนำเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวไม่เกิน 10 คน พร้อมเสนอให้ทบทุนข้อบังคับคณะกรรมการการบินพลเรือน ฉบับที่ 101 เพื่อกำหนดขอบเขตและเงื่อนไขของ “พฤติกรรมพิเศษ” ที่สายการบินได้รับยกเว้นความรับผิดชอบให้ชัดเจนขึ้น หลังพบว่าหลักเกณฑ์ปัจจุบันมีขอบเขตกว้าง ทำให้ผู้โดยสารบางกรณีไม่ได้รับการเยียวยาแม้ได้รับผลกระทบจากการเดินทาง

ด้านธุรกิจบริการสุขภาพและสถานพยาบาล

กกร. เสนอให้แก้ไขบัญชีท้ายกฎกระทรวงว่าด้วยเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน โดยปรับโรงแรมประเภท 1 และประเภท 2 จากบัญชี 2 ไปอยู่ในบัญชี 3 ให้สอดคล้องกับขนาดและความเสี่ยงของกิจการ พร้อมเสนอให้ปรับปรุงกฎหมายรองรับการให้บริการสปาและนวดเพื่อสุขภาพหรือเสริมความงามนอกสถานที่ ซึ่งปัจจุบันกฎหมายผูกการกำกับดูแลไว้กับสถานประกอบการเป็นหลัก

นอกจากนี้ยังเสนอให้แก้ไขกฎกระทรวงว่าด้วยลักษณะของสถานพยาบาล ให้โรงพยาบาลที่ขยายอาคารใหม่สามารถนับรวมเครื่องมือและอุปกรณ์ของอาคารเดิมได้ หากอาคารมีความเชื่อมโยงและเข้าถึงเครื่องมือได้ในระยะเวลาที่เหมาะสม เพื่อลดการลงทุนซ้ำซ้อน

ด้านการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ

ข้อเสนอสุดท้ายเกี่ยวข้องกับกฎกระทรวงกำหนดพัสดุและวิธีการจัดซื้อจัดจ้างพัสดุที่รัฐต้องการส่งเสริมหรือสนับสนุน โดย กกร. เสนอให้แก้ไขให้หน่วยงานของรัฐสามารถจัดซื้อและเวชภัณฑ์โดยวิธีเฉพาะเจาะจงจากแหล่งอื่นได้ หากแหล่งจัดซื้อไม่สามารถส่งมอบได้ทันตามกำหนดระยะเวลา เพื่อลดความเสี่ยงจากการขาดแคลนยาและเวชภัณฑ์ที่จำเป็นต่อการให้บริการประชาชน

ฝ่ายรายชื่อกฎหมายรอง 26 ฉบับ

สำหรับรายชื่อกฎหมายและกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการประกอบธุรกิจ ทั้งหมด 26 ฉบับ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้นำมาเปิดรับฟังความคิดเห็นต่อสาธารณะนั้น ประกอบด้วย

ตลาดข้าวภายในประเทศบราซิลปรับตัวแข็งแกร่งขึ้น ท่ามกลางการคาดการณ์ว่าอุปทานจะตึงตัวมากขึ้น โดยปริมาณส่วนเกินภายในประเทศที่ลดลง สต็อกที่ลดลง และการคาดการณ์ว่าผลผลิตปีการผลิต 2569/70 จะลดลง ล้วนเป็นปัจจัยสนับสนุนราคา ทำให้ผลผลิตข้าวฤดูใหม่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อตลาด

อินเดียเผชิญความเสี่ยงจากสภาพอากาศในทิศทางตรงกันข้าม

ขณะที่บราซิลตอนใต้กำลังเผชิญความกังวลจากฝนที่ตกมากเกินไป หลายพื้นที่ของอินเดียยังคงเผชิญกับปริมาณฝนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย โดยรูปแบบมรสุมปี 2569 ที่ไม่สม่ำเสมอได้เพิ่มความกังวลต่อผลผลิตในพื้นที่ที่มีความชื้นในดินมีความสำคัญมากขึ้นในช่วงการเจริญเติบโตของพืช

สภาพการณ์ที่แตกต่างกันดังกล่าวสะท้อนว่า ผลกระทบของเอลนีโญจะไม่ได้เกิดขึ้นในลักษณะเดียวกันในทุกพื้นที่เพาะปลูกข้าวทั่วโลก โดยบางพื้นที่อาจเผชิญกับฝนที่มากเกินไป ขณะที่บางพื้นที่อาจมีปริมาณฝนไม่เพียงพอ หรือมีการกระจายตัวของฝนที่ไม่เหมาะสม

ความเสี่ยงต่อตลาดธัญพืชในวงกว้าง

อิทธิพลของเอลนีโญไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะข้าว โดยในบราซิล ฝนที่ตกมากเกินไปในพื้นที่ภาคใต้สร้างความกังวลต่อการผลิตข้าวสาลี และส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานในพื้นที่เพาะปลูก ขณะที่พื้นที่อื่นๆ มีสภาพอากาศที่เอื้ออำนวยมากกว่า

ส่วนอาร์เจนตินา ได้รับประโยชน์จากปริมาณฝนที่เพิ่มขึ้น สะท้อนให้เห็นถึงผลกระทบที่แตกต่างกันของปรากฏการณ์เอลนีโญในแต่ละประเทศผู้ผลิตสินค้าเกษตรรายสำคัญ

ตลาดธัญพืชโลกกำลังตอบสนองต่อความกังวลด้านสภาพอากาศและอุปทานอยู่แล้ว โดยราคาถั่วเหลือง ข้าวโพด และข้าวสาลีปรับตัวแข็งแกร่งขึ้น ขณะที่อุปทานข้าวภายในประเทศบราซิลที่ตึงตัวขึ้นช่วยสนับสนุนราคาข้าว

ต้นทุนปุ๋ยที่ลดลงช่วยบรรเทาภาระเกษตรกรบางส่วน

ปัจจัยเชิงบวกสำหรับเกษตรกรคือ ราคาปุ๋ยสำคัญหลายชนิดปรับตัวลดลงในเดือนสิงหาคม ต้นทุนปัจจัยการผลิตที่ลดลง ประกอบกับราคาสินค้าเกษตรที่ปรับตัวแข็งแกร่งขึ้น ช่วยให้อัตราแลกเปลี่ยนทางการค้าของเกษตรกร (terms of trade) ปรับตัวดีขึ้น

ราคาข้าวก็ได้รับแรงสนับสนุนเช่นกันจากอุปทานส่วนเกินภายในประเทศที่ลดลง และการคาดการณ์ว่าผลผลิตข้าวในปีการผลิต 2569/70 จะลดลง

สภาพอากาศจะเป็นปัจจัยสำคัญต่อแนวโน้มตลาด

ในขณะนี้ สภาพอากาศกำลังกลายเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญเพิ่มขึ้นต่อตลาดข้าวปีการผลิต 2569/70 ควบคู่ไปกับปัจจัยด้านผลผลิต สต็อก และความต้องการ โดยช่วงหลายเดือนข้างหน้าจะเป็นช่วงสำคัญที่ต้องติดตาม

สำหรับบราซิล จะต้องติดตามพื้นที่เพาะปลูกทางตอนใต้เกี่ยวกับความเสี่ยงจากฝนที่ตกมากเกินไป แรงกดดันจากโรคพืช และความเป็นไปได้ที่คุณภาพข้าวจะได้รับความเสียหาย ขณะที่การกระจายตัวของฝนในอินเดียจะยังคงเป็นปัจจัยสำคัญต่อแนวโน้มผลผลิต

ขณะนี้ เอลนีโญยังเป็นปัจจัยเสี่ยงมากกว่าหลักฐานที่บ่งชี้ถึงภาวะขาดแคลนอุปทานข้าวโลก อย่างไรก็ตาม หากสภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวยยังคงเกิดขึ้นต่อเนื่องในหลายประเทศผู้ผลิตรายสำคัญพร้อมกัน อุปทานที่ตึงตัวขึ้นอาจเป็นปัจจัยเพิ่มเติมที่ช่วยสนับสนุนราคาข้าวในตลาดโลก

ที่มา Oryza.com

เวียดนาม

สัปดาห์ที่ผ่านมา ราคาข้าวเวียดนามทรงตัวจากสัปดาห์ก่อน โดยข้าวขาว 5% ของเวียดนามเสนอขายที่ 435-455 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน เท่ากับระดับ 435-455 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ในสัปดาห์ก่อน

ผู้ค้ารายหนึ่งในนครโฮจิมินห์กล่าวว่า สมาคมอาหารเวียดนาม (Vietnam Food Association: VFA) ได้ส่งคณะผู้แทนไปยังฟิลิปปินส์ เพื่อหารือและพยายามฟื้นฟูการส่งออกข้าวของเวียดนามเข้าสู่ตลาดฟิลิปปินส์ หลังจากฟิลิปปินส์ดำเนินมาตรการล่าสุดเพื่อจำกัดการนำเข้าข้าวจากเวียดนาม

ข้อมูลจากศุลกากรเวียดนามระบุว่า เวียดนามส่งออกข้าว 230,273 ตันในช่วงครึ่งแรกของเดือนสิงหาคม ส่งผลให้ปริมาณการส่งออกข้าวสะสมตั้งแต่ต้นปีจนถึงวันที่ 15 สิงหาคม 2569 อยู่ที่ 5.73 ล้านตัน

สมาคมอาหารเวียดนาม (the Vietnam Food Association; VFA) รายงานว่า เมื่อวันที่ 2 กันยายน 2569 ราคาส่งออกข้าวของเวียดนามส่วนใหญ่ค่อนข้างทรงตัว โดยราคาข้าวหอม (Vietnamese fragrant rice) พันธุ์ DT8 ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 470-480 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ลดลงจากระดับ 490-500 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน เมื่อสัปดาห์ก่อน ขณะที่ข้าวหอม Jasmine ราคาอยู่ที่ 534-538 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ลดลงจากระดับ 538-542 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน เมื่อสัปดาห์ก่อน ส่วนข้าวขาว 5% (5% broken rice) เสนอขายที่ราคา 438-442 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน เท่ากับเมื่อสัปดาห์ก่อน

ตามข้อมูลของกรมศุลกากรเวียดนาม (Vietnam Customs Department) เวียดนามส่งออกข้าวในเดือนกรกฎาคม 2569 ปริมาณ 471,814 ตัน มูลค่า 241.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลง 40% และ 36.5% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนตามลำดับ โดยมีสาเหตุหลักจากอุปสงค์ข้าวจากฟิลิปปินส์ที่ชะลอตัว ขณะที่ราคาส่งออกข้าวเฉลี่ยของเวียดนามในเดือนกรกฎาคมอยู่ที่ 511 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน เพิ่มขึ้น 2.8% จากเดือนมิถุนายน และเพิ่มขึ้น 5.8% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2025

ในช่วง 7 เดือนแรกของปี เวียดนามส่งออกข้าวรวม 5.5 ล้านตัน มูลค่า 2.62 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงเล็กน้อย 0.1% ในด้านปริมาณ และลดลง 7.1% ในด้านมูลค่า เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

ในตลาดภายในประเทศ ราคาข้าวเปลือกยังคงปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดย ณ สิ้นเดือนกรกฎาคม ข้าวเปลือกหอม มีราคาอยู่ที่ 6,757 ดอลลาร์ต่อตัน ขณะที่ข้าวเปลือกทั่วไปอยู่ที่ 6,346 ดอลลาร์ต่อตัน เพิ่มขึ้น 7% และ 6.7% ตามลำดับ เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า

ข้อมูลโดยรวมยังสะท้อนว่า ผลประกอบการของบริษัทข้าวส่วนใหญ่ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ยังไม่สดใส โดยทั้งรายได้และกำไรต่างเผชิญแรงกดดันอย่างมีนัยสำคัญ

ขณะที่สำนักข่าวเวียดนาม (Vietnam News Agency: VNA) รายงานว่า จากรายงานของกระทรวงเกษตรและสิ่งแวดล้อมเวียดนาม (the Ministry of Agriculture and Environment) ระบุว่า ในช่วง 8 เดือนแรกของปี 2569 (มกราคม-สิงหาคม 2569) เวียดนามส่งออกข้าวประมาณ 6.03 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่าเกือบ 2.91 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลง 5% ในด้านปริมาณ และ 10.7% ในด้านมูลค่า เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน สำหรับราคาส่งออกข้าวเฉลี่ยอยู่ที่ 481.5 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ลดลง 5.9% จากช่วงเดียวกันของปีก่อน

อย่างไรก็ตาม ราคาส่งออกข้าวเริ่มมีสัญญาณฟื้นตัวตั้งแต่เดือนกรกฎาคม โดยราคาส่งออกเฉลี่ยในเดือนกรกฎาคมอยู่ที่ 511 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน เพิ่มขึ้น 5.8% เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน และนับเป็นการเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนเป็นครั้งแรกในปี

สำหรับตลอดทั้งปี 2569 คาดว่ามูลค่าการส่งออกข้าวของเวียดนามจะอยู่ที่ประมาณ 3.94 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงประมาณ 4% จากปี 2568 โดยการฟื้นตัวของราคาส่งออกตั้งแต่เดือนกรกฎาคมคาดว่าจะช่วยสนับสนุนให้มูลค่าการส่งออกในช่วงเดือนสุดท้ายของปีปรับตัวดีขึ้น

ด้านสำนักข่าว Vietnam News Agency รายงานว่า การส่งออกข้าวของเวียดนามมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น ในด้านมูลค่าในช่วงเดือนสุดท้ายของปี เนื่องจากราคาส่งออกเริ่มมีสัญญาณฟื้นตัว ขณะที่ความต้องการที่เพิ่มขึ้นในตลาดสำคัญหลายแห่งอาจช่วยสนับสนุนปริมาณการส่งออก

สมาคมอาหารเวียดนาม (Vietnam Food Association) รายงานว่า ณ วันที่ 15 สิงหาคม 2569 เวียดนามส่งออกข้าวแล้วประมาณ 5.7 ล้านตัน และคาดว่าปริมาณการส่งออกตลอดทั้งปีจะอยู่ที่ประมาณ 7.7 ล้านตัน สำหรับมูลค่าการส่งออกข้าวทั้งหมดในปีนี้ คาดว่าอยู่ที่ประมาณ 3.9 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงประมาณ 4% จากปีก่อน เนื่องจากราคาส่งออกเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำในช่วงต้นปี อย่างไรก็ตาม การฟื้นตัวของราคาข้าวตั้งแต่เดือนกรกฎาคมคาดว่าจะช่วยให้มูลค่าการส่งออกในช่วงที่เหลือของปีปรับตัวดีขึ้น

กระทรวงเกษตรและสิ่งแวดล้อมเวียดนามระบุว่า พัฒนาการหลายประการในตลาดข้าวโลกอาจช่วยสนับสนุนการส่งออกข้าวของเวียดนามในช่วงปลายปี โดยราคาส่งออกในเดือนกรกฎาคมสูงกว่าเดือนเดียวกันของปีก่อน 5.8% ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนเป็นครั้งแรกในปี และเป็นระดับสูงสุดนับตั้งแต่เดือนมิถุนายนปีที่แล้ว หากราคายังคงอยู่ในระดับดังกล่าว มูลค่าการส่งออกในช่วงหลายเดือนข้างหน้ามีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น

ในปีการผลิต 2569/70 (2026/27) คาดว่าอุปสงค์และอุปทานข้าวโลกจะเข้าสู่ภาวะขาดดุล ขณะที่การค้าข้าวโลกมีแนวโน้มทำสถิติสูงสุดเป็นประวัติการณ์ นอกจากนี้ความเป็นไปได้ที่ปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Niño) จะทวีความรุนแรงขึ้นอาจกระตุ้นให้ประเทศต่างๆ เพิ่มปริมาณสำรองอาหาร

ฟิลิปปินส์ ซึ่งเป็นตลาดส่งออกข้าวรายใหญ่ที่สุดของเวียดนาม ยืนยันว่าจะไม่ระงับการนำเข้าข้าวในปี และจะเดินหน้าจัดซื้อเพื่อเพิ่มปริมาณสำรอง โดยคาดว่าจะนำเข้าข้าวประมาณ 5.6 ล้านตัน ในปีการผลิต 2569/70 ซึ่งจะเป็นปริมาณการนำเข้าที่สูงที่สุดในโลก ขณะที่ในช่วง 7 เดือนแรกของปีนี้ การนำเข้าข้าวของฟิลิปปินส์เพิ่มขึ้นประมาณ 27% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

ขณะที่จีนมีปริมาณการนำเข้าข้าวเพิ่มขึ้นอย่างมาก โดยเฉพาะข้าวหักซึ่งนำไปใช้เป็นอาหารสัตว์ ส่งผลให้เกิดโอกาสทางการตลาดเพิ่มขึ้นสำหรับข้าววัตถุดิบ ข้าวหัก และข้าวเหนียวของเวียดนาม

สำหรับไนจีเรีย คาดว่าจะเผชิญภาวะขาดแคลนข้าวประมาณ 3.5 ล้านตัน ในปีการผลิต 2569/70 ซึ่งถือเป็นโอกาสสำหรับผู้ส่งออกข้าวเวียดนาม หากสามารถเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านราคาได้ ขณะที่เคนยา ได้ยกเว้นอากรนำเข้าสำหรับข้าวขาวภายใต้โควตาจนถึงเดือนพฤศจิกายนปีนี้

ภายในประเทศ อุปทานข้าวที่ตึงตัวขึ้นช่วยลดแรงกดดันให้เกษตรกรและผู้ค้าต้องเร่งขายข้าวในราคาต่ำ ส่งผลให้ผู้ส่งออกมีพื้นที่ในการเจรจาต่อรองราคามากขึ้น โดยเฉพาะข้าวคุณภาพสูงที่ได้รับการรับรองด้านการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำ ซึ่งสามารถจำหน่ายได้ในราคามากกว่า 1,000 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ในบางตลาด เช่น ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป และออสเตรเลีย สะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพในการเพิ่มมูลค่าข้าวของเวียดนาม

อย่างไรก็ตาม แม้จะมีปัจจัยสนับสนุนหลายประการ แต่ภาคการส่งออกข้าวของเวียดนามยังคงเผชิญกับความท้าทายหลายด้าน รวมถึงความเสี่ยงด้านตลาดและต้นทุนปัจจัยการผลิต

โดยฟิลิปปินส์กำลังพิจารณาเรียกเก็บภาษีตามมาตรการภาษีปกป้อง (safeguard duties) เพิ่มเติมสำหรับข้าวจากเวียดนาม รวมถึงข้าวจากไทย เมียนมา และปากีสถาน หากได้รับอนุมัติ อัตราภาษีรวมอาจสูงกว่า 35% ซึ่งถือเป็นความเสี่ยงสำคัญ เนื่องจากฟิลิปปินส์มีสัดส่วนสูงที่สุดในมูลค่าการส่งออกข้าวของเวียดนามในปัจจุบัน

ขณะที่อินโดนีเซีย ไม่มีแผนนำเข้าข้าวในปีนี้ เนื่องจากผลผลิตภายในประเทศและปริมาณข้าวสำรองยังอยู่ในระดับสูง ส่งผลให้ตลาดอินโดนีเซียแทบจะปิดสำหรับข้าวเวียดนามในระยะนี้

ตลาดในแอฟริกาบางแห่ง เช่น โกตดิวัวร์และกานา ลดการนำเข้าข้าวจากเวียดนามลงอย่างมาก เนื่องจากข้าวเวียดนามมีราคาสูงกว่าข้าวจากอินเดียและปากีสถานในตลาดข้าวทั่วไป ขณะเดียวกัน ไทยกำลังเพิ่มการขยายตลาดในจีนผ่านการทำสัญญาซื้อขายแบบรัฐบาลต่อรัฐบาล ส่วนกัมพูชาก็เพิ่มการส่งออกข้าวหอม ส่งผลให้การแข่งขันโดยตรงกับข้าวเวียดนามรุนแรงขึ้น

ในขณะที่ต้นทุนปัจจัยการผลิต ซึ่งรวมถึง ปุ๋ย การขนส่ง และพลังงาน ยังคงอยู่ในระดับสูงท่ามกลางความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์และข้อจำกัดด้านการส่งออกที่บางประเทศกำหนด ซึ่งส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการผลิตของเกษตรกร

นอกจากนี้ คาดว่าปรากฏการณ์เอลนีโญ จะส่งผลกระทบต่อการผลิตข้าวฤดูหนาว-ใบไม้ผลิปีการผลิต 2569/70 โดยอาจเกิดภาวะภัยแล้งและการรुक้าของน้ำเค็ม ตั้งแต่ปลายเดือนธันวาคม 2569 ถึงเดือนเมษายน 2570 ดังนั้น ภาคการผลิตและการส่งออกจำเป็นต้องเตรียมมาตรการรับมือแต่เนิ่นๆ รวมถึงการปรับเปลี่ยนช่วงเวลาการเพาะปลูกและพันธุ์ข้าวให้เหมาะสม

ตามรายงานของหนังสือพิมพ์ Thanh Nien กรมการนำเข้าและส่งออก กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าเวียดนาม เปิดเผยว่า คณะทำงานระหว่างกระทรวง ซึ่งมีกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า เป็นหน่วยงานหลัก ประกอบด้วยผู้แทนจากกระทรวงเกษตรและสิ่งแวดล้อม กระทรวงการต่างประเทศ สถานเอกอัครราชทูตเวียดนามประจำฟิลิปปินส์ และสมาคมอาหารเวียดนาม (Vietnam Food Association: VFA) ได้จัดการประชุมความร่วมมือการค้าข้าวและแก้ไขอุปสรรคการนำเข้า

ในการหารือ ฟิลิปปินส์แสดงความชื่นชมบทบาทของเวียดนามในฐานะแหล่งจัดหาข้าวที่มีความมั่นคงและน่าเชื่อถือ ซึ่งมีส่วนสำคัญต่อการสร้างหลักประกันด้านความมั่นคงทางอาหารและการรักษาเสถียรภาพของตลาดภายในประเทศฟิลิปปินส์ ทั้งสองฝ่ายเห็นพ้องที่จะประสานงานอย่างใกล้ชิดต่อไป เพื่อให้การดำเนินการตาม บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการค้าข้าวระหว่างเวียดนามและฟิลิปปินส์ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รักษาห่วงโซ่อุปทานให้มีเสถียรภาพ และสร้างความสมดุลระหว่างผลประโยชน์ของผู้ผลิต ผู้ประกอบการ และผู้บริโภคของทั้งสองประเทศ

ฟิลิปปินส์รับทราบและจะนำข้อเสนอของเวียดนามไปศึกษาเกี่ยวกับการยกระดับบันทึกความเข้าใจฉบับปัจจุบันด้านการค้าข้าว หรือการจัดทำกรอบความร่วมมือระหว่างสองประเทศที่มีผลผูกพันทางกฎหมายและมีเสถียรภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อให้การค้าข้าวดำเนินไปอย่างราบรื่น สอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศและสถานะตลาด

คณะผู้แทนเวียดนามได้หารือกับ คณะกรรมาธิการภาษีศุลกากรฟิลิปปินส์ (Philippine Tariff Commission: TC) เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในรายละเอียดเกี่ยวกับประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการได้ส่วนมาตรการปกป้อง (safeguard) สำหรับข้าวนำเข้า โดยกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าเวียดนามได้นำเสนอสาระสำคัญของความคิดเห็น ข้อมูล และข้อโต้แย้งที่เวียดนามได้ยื่นต่อ TC เมื่อไม่นานมานี้ พร้อมขอให้ TC พิจารณาและประเมิน

กรณีดังกล่าวในบริบทของตลาดโดยรวม รวมถึงการดำเนินนโยบายการนำเข้าข้าวของรัฐบาลฟิลิปปินส์ เช่น การปรับลดอากรนำเข้า การบริหารการออกใบรับรองการนำเข้าที่ปลอดภัย (Safe Import Clearance: SPS-IC) และใบรับรองสุขอนามัยพืช (Phytosanitary Certificate) ตลอดจนบทบาทของข้าวนำเข้าในการสร้างหลักประกันด้านอุปทาน การรักษาเสถียรภาพของราคาและความมั่นคงทางอาหาร รวมถึงผลกระทบต่อผู้ประกอบการและผู้บริโภคในฟิลิปปินส์

ในการประชุมกับ กระทรวงเกษตรฟิลิปปินส์ (Philippine Department of Agriculture) ทั้งสองฝ่ายมุ่งหารือเกี่ยวกับการดำเนินการตามบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการค้าข้าว แนวทางอำนวยความสะดวกด้านการนำเข้าและส่งออกข้าวระหว่างสองประเทศ ตลอดจนทิศทางการร่วมมือในอนาคต

เจ้าหน้าที่กระทรวงเกษตรฟิลิปปินส์ระบุว่า ฟิลิปปินส์กำลังดำเนินนโยบายกระจายแหล่งนำเข้าข้าว อย่างไรก็ตาม ฟิลิปปินส์ยืนยันว่า เวียดนามยังคงเป็นแหล่งจัดหาข้าวที่มีความมั่นคงและเป็นแหล่งสำคัญของประเทศ โดยข้าวเวียดนามยังได้รับการยอมรับอย่างสูงจากผู้นำเข้าและผู้บริโภคในฟิลิปปินส์ เนื่องจากมีคุณภาพสม่ำเสมอและสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค

ประเด็นสำคัญในการหารือคือ ปัญหาเกี่ยวกับขั้นตอนการออก SPS-IC โดยจากข้อมูลของผู้ประกอบการเวียดนาม พบว่าสัญญาส่งออกบางส่วนได้มีการลงนามแล้ว แต่ประสบปัญหาในการดำเนินการ เนื่องจากกระบวนการออก SPS-IC ใช้เวลานาน ทั้งสองฝ่ายจึงเห็นพ้องที่จะประสานงานในระดับเทคนิคอย่างต่อเนื่อง โดยให้สมาคมอาหารเวียดนาม (VFA) และสมาคมผู้ค้าข้าวแห่งฟิลิปปินส์ (Philippine Rice Traders Association: PRIA) ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักในการแลกเปลี่ยนรายชื่อ ตรวจสอบกรณีต่างๆ เป็นรายกรณี อำนวยความสะดวกทางการค้า และสร้างหลักประกันว่าห่วงโซ่อุปทานจะสามารถดำเนินต่อไปได้โดยไม่หยุดชะงัก

ทั้งสองฝ่ายยังเห็นพ้องที่จะเดินหน้าดำเนินการตาม ข้อ 2 ว่าด้วยขอบเขตความร่วมมือและกลไกการดำเนินงาน ที่กำหนดไว้ในบันทึกความเข้าใจระหว่างกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าเวียดนามกับกระทรวงเกษตรฟิลิปปินส์ว่าด้วยความร่วมมือด้านการค้าข้าวอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป เพื่อร่วมกันติดตามและแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นในกระบวนการนำเข้าและส่งออกข้าวระหว่างสองประเทศอย่างทันทั่วทั้งที่

ที่มา *Oryza.com*

ฟิลิปปินส์

สำนักข่าว GMA News รายงานว่า กระทรวงเกษตรฟิลิปปินส์ (Department of Agriculture: DA) ได้จัดตั้งสำนักงานเฉพาะกิจเพื่อเสริมสร้างการประสานงาน การติดตาม และการดำเนินโครงการพัฒนาข้าวทั้งในระดับประเทศและระดับท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ตามคำสั่งกระทรวงเกษตร Department Order No. 26 สำนักงานพัฒนาอุตสาหกรรมข้าวชั่วคราว (Interim Rice Industry Development Office หรือ Rice Office) จะเป็นหน่วยงานริเริ่มและขับเคลื่อนโครงการภายใต้โครงการข้าวแห่งชาติ (National Rice Program) และกองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมข้าว (Rice Competitiveness Enhancement Fund: RCEF)

คำสั่งดังกล่าวระบุว่า แม้ข้าวจะมีความสำคัญอย่างยิ่งในฐานะสินค้าอาหารหลักของประเทศ แต่อุตสาหกรรมข้าวยังคงเผชิญกับความท้าทายและอุปสรรคหลายประการ อาทิ ต้นทุนการผลิตที่สูง โครงสร้างพื้นฐาน

หลังการเก็บเกี่ยวที่ไม่เพียงพอ และความจำเป็นในการปรับใช้แนวทางการเกษตรที่สามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้

กระทรวงเกษตรระบุว่า การจัดตั้งสำนักงานดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อให้การบริหารจัดการภาคข้าวของฟิลิปปินส์มีความเฉพาะเจาะจงและมุ่งเน้นมากขึ้น และช่วยให้กระทรวงสามารถดำเนินการกิจตามเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจำเป็นต้องมีหน่วยงานที่รับผิดชอบการพัฒนาอุตสาหกรรมข้าวโดยเฉพาะ

Rice Office จะอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของปลัดกระทรวงเกษตรด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมข้าว (Undersecretary for Rice Industry Development) ซึ่งขณะนี้ยังไม่มีแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว

หนึ่งในภารกิจสำคัญของสำนักงานที่จัดตั้งขึ้นใหม่ คือ บูรณาการและกำกับดูแลมาตรการช่วยเหลือและโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับข้าวทั้งหมด

นอกจากนี้ สำนักงานจะมีหน้าที่จัดทำและเสนอแนวทางเพื่อขออนุมัติ รวมถึงติดตามการดำเนินงานของโครงการและบริการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมข้าวของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง อำนาจความสะดวกในการดำเนินโครงการดิจิทัลด้านข้าว (rice digitalization) และบริหารจัดการฐานข้อมูลอุตสาหกรรมข้าว

ก่อนหน้านี้ กระทรวงเกษตรฟิลิปปินส์ระบุว่า รัฐบาลยังไม่มีแนวคิดที่จะห้ามนำเข้าข้าว ขณะที่ประเทศกำลังเตรียมรับมือกับผลกระทบด้านอุปทานอาหารจากปรากฏการณ์ เอลนีโญที่มีแนวโน้มรุนแรงในช่วงปลายปีนี้

แม้ว่าปริมาณการนำเข้าข้าวของฟิลิปปินส์จะเกิน 3 ล้านตันแล้ว แต่กระทรวงเกษตรระบุว่าจะไม่ปล่อยให้ราคาข้าวเปลือก ณ ไร่นา (farm-gate price) ที่เกษตรกรได้รับลดลงจากปริมาณการนำเข้าข้าวที่เพิ่มขึ้น

สำนักอุตสาหกรรมพืช (Bureau of Plant Industry : BPI) รายงานว่า ในปี 2569 (ข้อมูล ณ วันที่ 13 สิงหาคม 2569) ฟิลิปปินส์นำเข้าข้าว 3,458,792 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 3,183 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 17.3% เมื่อเทียบกับ 2,948,529 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 3,507 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2568 ดังนี้

- เดือนมกราคม 2569 มีการนำเข้าจำนวน 381,367.51 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 251 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 36.2% เมื่อเทียบกับ 279,940.69 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 425 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2568
- เดือนกุมภาพันธ์ 2569 มีการนำเข้าจำนวน 442,866.49 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 420 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 63.5% เมื่อเทียบกับ 270,796.22 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 382 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2568
- เดือนมีนาคม 2569 มีการนำเข้าจำนวน 476,608.93 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 451 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 29.8% เมื่อเทียบกับ 367,117.72 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 505 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2568
- เดือนเมษายน 2569 มีการนำเข้าจำนวน 412,227.51 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 426 ใบ) ลดลงประมาณ 18.0% เมื่อเทียบกับ 502,723.65 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 632 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2568
- เดือนพฤษภาคม 2569 มีการนำเข้าจำนวน 597,529.03 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 493 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 17.7% เมื่อเทียบกับ 598,049.03 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 573 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2568

- เดือนมิถุนายน 2569 มีการนำเข้าจำนวน 477,758.53 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 431 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 32.4% เมื่อเทียบกับ 360,870.43 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 424 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2568
- เดือนกรกฎาคม 2569 มีการนำเข้าจำนวน 548,046.74 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 536 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 90.3% เมื่อเทียบกับ 287,935.12 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 304 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2568
- เดือนสิงหาคม 2569 (ข้อมูล ณ วันที่ 13 สิงหาคม 2569) มีการนำเข้าจำนวน 121,866.95 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 175 ใบ) ลดลงประมาณ 67.2% เมื่อเทียบกับ 371,131.23 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 262 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2568

ข้อมูล ณ วันที่ 13 สิงหาคม 2569 Philipin นำเข้าจากประเทศเวียดนามมากที่สุดจำนวนประมาณ 2,585,492.518 ตัน (สัดส่วน 74.8% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) ตามด้วยไทยจำนวน 378,404.278 ตัน (สัดส่วน 10.9%) เมียนมาจำนวน 286,052.65 ตัน (สัดส่วน 8.3%) ปากีสถาน 107,485.5 ตัน (สัดส่วน 3.1%) กัมพูชา 87,802 ตัน (สัดส่วน 2.5%) อินเดีย 13,101.83 ตัน (สัดส่วน 0.4%) เกาหลีใต้ 400 ตัน ญี่ปุ่น 48 ตัน และอิตาลี 4.9 ตัน

สำนักอุตสาหกรรมพืช (BPI) รายงานว่า การออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (Sanitary and Phyto-sanitary Import Clearance; SPSIC) ในปี 2569 (ข้อมูล ณ วันที่ 13 สิงหาคม 2569) มีจำนวนรวม 5,643 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 5,348,809.004 ตัน ดังนี้

- เดือนมกราคม 2569 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 453 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 484,060.907 ตัน
- เดือนกุมภาพันธ์ 2569 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 489 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 497,179.984 ตัน
- เดือนมีนาคม 2569 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 495 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 463,090.162 ตัน
- เดือนเมษายน 2569 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 677 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 811,740.63 ตัน
- เดือนพฤษภาคม 2569 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 665 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 865,526.76 ตัน
- เดือนมิถุนายน 2569 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 1,173 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 922,846.571 ตัน
- เดือนกรกฎาคม 2569 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 1,290 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 950,692.49 ตัน
- เดือนสิงหาคม 2569 (ข้อมูล ณ วันที่ 13 สิงหาคม 2569) มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 401 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 353,671.5 ตัน

ทั้งนี้ ตามรายงานของสำนักข่าว Philstar ปริมาณการนำเข้าข้าวของฟิลิปปินส์ในปีเพิ่มขึ้นเกินระดับ 3.39 ล้านตัน ซึ่งเป็นปริมาณที่นำเข้าตลอดทั้งปีที่ผ่านมาแล้ว ขณะที่รัฐบาลฟิลิปปินส์มีเป้าหมายเพิ่มปริมาณข้าวสำรองเพื่อเตรียมรับมือกับปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Niño) ที่กำลังจะเกิดขึ้น

ข้อมูลจากสำนักงานอุตสาหกรรมพืชแห่งฟิลิปปินส์ (Philippine Bureau of Plant Industry: BPI) ระบุว่า ณ วันที่ 13 สิงหาคม ฟิลิปปินส์นำเข้าข้าวแล้ว 3.46 ล้านตัน สูงกว่าปริมาณ 3.39 ล้านตัน ที่คาดการณ์ไว้สำหรับการนำเข้าตลอดทั้งปี 2568 โดยข้าวนำเข้าส่วนใหญ่มาจากเวียดนาม ซึ่งยังคงเป็นผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่ที่สุดมายังฟิลิปปินส์ โดยมีปริมาณ 2.59 ล้านตัน รองลงมา ได้แก่ ไทย 378,404 ตัน และ เมียนมา 286,052 ตัน

นายฟรานซิสโก ตีอู ลอเรล จูเนียร์ (Francisco Tiu Laurel Jr.) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฟิลิปปินส์ ยืนยันว่า รัฐบาลจะไม่ประกาศห้ามนำเข้าข้าว เนื่องจากต้องการเพิ่มปริมาณข้าวสำรองภายในประเทศและสร้างความมั่นใจว่าจะมีข้าวเพียงพอต่อความต้องการ ท่ามกลางการคาดการณ์ว่าสถานการณ์ภัยแล้งอาจยืดเยื้อไปจนถึงต้นปี 2570

ก่อนหน้านี้เขากล่าวว่า จะไม่มีการห้ามนำเข้าข้าว เนื่องจากกำลังจะเกิดเอลนีโญที่รุนแรง และเราจำเป็นต้องเพิ่มปริมาณข้าวสำรองเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับช่วงเดือนธันวาคมถึงเดือนเมษายนของปีหน้า

นโยบายของกระทรวงเกษตรฟิลิปปินส์มีขึ้นแม้กลุ่มเกษตรกรจะเรียกร้องให้รัฐบาลกำหนดมาตรการภาษีปกป้อง (safeguard tariff) ในอัตรา 30% สำหรับข้าวนำเข้า โดยกลุ่มเกษตรกรให้เหตุผลว่า ข้าวนำเข้ากำลังส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมข้าวภายในประเทศ

ณ วันที่ 12 สิงหาคม 2569 สำนักงานอุตสาหกรรมพืช (BPI) ได้ออกใบอนุญาต Sanitary and Phytosanitary Import Clearance (SPSIC) แล้วจำนวน 5,643 ฉบับ ครอบคลุมข้าวนำเข้าปริมาณ 5.35 ล้านตัน โดย SPSIC เป็นใบอนุญาตที่รัฐบาลฟิลิปปินส์ออกให้เพื่ออนุญาตให้นำเข้าสินค้าเกษตรเข้าสู่ประเทศ

ด้านกระทรวงเกษตรสหรัฐฯ (USDA) คาดการณ์ว่า ฟิลิปปินส์อาจนำเข้าข้าวในปริมาณสูงสุดเป็นประวัติการณ์ในปีนี้ เนื่องจากการผลิตภายในประเทศมีข้อจำกัดจากภัยแล้งที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากปรากฏการณ์เอลนีโญ ประกอบกับผลกระทบจากราคาน้ำมันเชื้อเพลิงและปุ๋ยที่ปรับตัวสูงขึ้น

นายฟรานซิสโก ตีอู ลอเรล จูเนียร์ ระบุว่า กระทรวงเกษตรฟิลิปปินส์จะดำเนินการมาตรการต่างๆ เพื่อลดผลกระทบของภัยแล้งต่อปริมาณอาหารภายในประเทศ อาทิ ปรับเปลี่ยนพื้นที่การผลิตไปยังพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบน้อยกว่า ขยายโครงการทำฝนเทียม และพัฒนาระบบชลประทานที่ใช้พลังงานแสงอาทิตย์ รวมถึงเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำให้เกิดประโยชน์สูงสุด

หน่วยงานดังกล่าวจะดำเนินการแจกจ่ายพันธุ์ข้าวที่ทนแล้ง สนับสนุนการจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามโครงการประกันภัยพืชผล และให้ความช่วยเหลือทางการเงินฉุกเฉินแก่เกษตรกรที่มีความเปราะบาง

เขากล่าวว่า เราต้องเพิ่มการผลิตในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากเอลนีโญน้อยกว่า เพิ่มปริมาณน้ำให้แก่เกษตรกร และใช้ทุกหยดน้ำอย่างคุ้มค่าผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การจัดสรรน้ำแบบหมุนเวียน และการเพาะปลูกพืชที่ใช้น้ำน้อย

ทั้งนี้ คาดการณ์ว่าปรากฏการณ์เอลนีโญจะทำให้ผลผลิตข้าวเปลือก (palay) ของฟิลิปปินส์ลดลงประมาณ 700,000 ตันในปีนี้ ขณะที่ต้นทุนปัจจัยการผลิตที่เพิ่มสูงขึ้นอาจส่งผลให้ผลผลิตข้าวอยู่ที่เพียงประมาณ 18.6-18.8 ล้านตัน

ที่มา Oryza.com

มาเลเซีย

สำนักข่าว Bernama รายงานว่า มาเลเซียต้องเพิ่มการพึ่งพาตนเองด้านข้าวเป็น 80% เพื่อสร้างหลักประกันด้านความมั่นคงทางอาหาร โดยดาโต๊ะ เซอรี โมฮัมหมัด ซาบู (Datuk Seri Mohamad Sabu) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและความมั่นคงทางอาหารมาเลเซีย (The Agriculture and Food Security Minister) กล่าวว่า มาเลเซียจำเป็นต้องเพิ่มอัตราการพึ่งพาตนเองด้านข้าว (Rice Self-Sufficiency Ratio: SSR) ให้ได้อย่างน้อย 80% เพื่อให้มีปริมาณข้าวในประเทศอยู่ในระดับที่เพียงพอและมีความมั่นคง ขณะที่อัตรา SSR ที่ต่ำกว่า 60% ในปัจจุบันถือว่ายังไม่เพียงพอต่อการสร้างหลักประกันด้านความมั่นคงทางอาหารของประเทศ

รัฐมนตรีฯ กล่าวว่า กระทรวงฯ จะเดินหน้าปรับปรุงระบบนิเวศด้านข้าวของประเทศ และเพิ่มผลผลิตข้าวภายในประเทศ เพื่อให้มีอุปทานเพียงพอต่อความต้องการ โดยมาตรการดังกล่าวรวมถึงการส่งเสริมให้บริษัทและผู้ประกอบการที่มีศักยภาพขยายพื้นที่เพาะปลูกข้าวขนาดใหญ่ โดยประสานความร่วมมือกับรัฐบาลของรัฐต่างๆ ในการจัดหาที่ดินที่เหมาะสมสำหรับการเพาะปลูก

เขากล่าวในสุนทรพจน์ระหว่างกิจกรรมที่ Laman Padi ซึ่งจัดขึ้นควบคู่กับงาน Malaysia Agriculture, Horticulture and Agrotourism Exhibition (MAHA) 2026 เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2569 ว่า มาเลเซียต้องการเพิ่มผลผลิตและเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับห่วงโซ่อุปทานผ่านการขยายการใช้เทคโนโลยี รวมถึงส่งเสริมนวัตกรรม และเปิดโอกาสให้มีการสร้างมูลค่าเพิ่มมากขึ้นตลอดห่วงโซ่อุตสาหกรรม

เขากล่าวเพิ่มเติมว่า แม้ว่าภาคเกษตรกรรมกำลังพัฒนาโดยผสมผสานการใช้ข้อมูลเทคโนโลยี ระบบอัตโนมัติ ปัญญาประดิษฐ์ (AI) นวัตกรรม และการเป็นผู้ประกอบการ พร้อมให้ความสำคัญกับความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม แต่การพัฒนาดังกล่าวจำเป็นต้องควบคู่ไปกับความมุ่งมั่นและความพยายามอย่างจริงจัง เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายการเพิ่มผลผลิตที่กำหนดไว้

ในอีกประเด็นหนึ่ง โมฮัมหมัด ซาบู กล่าวว่า กระทรวงเกษตรและความมั่นคงทางอาหารกำลังศึกษาความเป็นไปได้ในการ ผสมผสานการเลี้ยงกึ่งก้ามกรามน้ำจืดเข้ากับการปลูกข้าวในพื้นที่นา เพื่อให้สามารถสร้างผลผลิตได้ 2 ประเภทจากพื้นที่เกษตรกรรมเดียวกัน

เขากล่าวว่า ได้เห็นศักยภาพของแนวทางดังกล่าวระหว่างการเดินทางเยือนพื้นที่นาข้าวในประเทศจีนเมื่อ 2 สัปดาห์ก่อน ซึ่งมีการผสมผสานการปลูกข้าวกับการเลี้ยงกึ่งก้ามกรามน้ำจืด ซึ่งในพื้นที่นาดังกล่าวมีการเลี้ยงกึ่งก้ามกรามน้ำจืด ทำให้ได้ผลผลิต 2 อย่าง คือข้าวและกึ่ง โดยลูกกึ่งก้ามกรามน้ำจืดถูกนำมาจากมาเลเซีย และดำเนินการเพาะเลี้ยงในประเทศจีน

เขากล่าวว่า มาเลเซียจำเป็นต้องมีความกระตือรือร้นมากขึ้นในการศึกษาศักยภาพของการผสมผสานการเลี้ยงกึ่งก้ามกรามน้ำจืดกับการปลูกข้าว เนื่องจากแนวทางดังกล่าวในปัจจุบันยังมีการดำเนินการในวงจำกัด

ทั้งนี้ มาเลเซียมีสภาพภูมิอากาศที่เหมาะสมต่อการเลี้ยงกึ่งก้ามกรามน้ำจืดตลอดทั้งปีมากกว่าจีน แต่ศักยภาพในการผสมผสานการเลี้ยงกึ่งก้ามกรามน้ำจืดกับการปลูกข้าวยังไม่ได้รับการนำมาใช้อย่างแพร่หลาย

รัฐมนตรีฯ กล่าวว่า แนวทางดังกล่าวสามารถนำไปศึกษาเพื่อพิจารณาดำเนินการในอนาคต โดยเฉพาะในพื้นที่นาที่มีระบบชลประทานที่มีประสิทธิภาพและเชื่อถือได้ ซึ่งจะช่วยให้สามารถใช้พื้นที่เดียวกันเพื่อผลิตทั้งข้าวและกึ่งก้ามกรามน้ำจืดได้

ที่มา *Oryza.com*

อินโดนีเซีย

ตามรายงานของสำนักข่าว Reuters คาดว่าผลผลิตข้าวของอินโดนีเซียในช่วงเดือนมกราคม-ตุลาคม 2569 จะใกล้เคียงกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

สำนักงานสถิติแห่งชาติอินโดนีเซีย (Statistics Agency: BPS) คาดการณ์ว่า ผลผลิตข้าวสำหรับการบริโภคภายในประเทศในช่วงเดือนมกราคม-กันยายนอยู่ที่ 28.71 ล้านตัน แทบไม่เปลี่ยนแปลงจากปีก่อน โดยในช่วงต้นปีผลผลิตอยู่ในระดับแข็งแกร่ง และผลผลิตข้าวในเดือนมกราคมเพิ่มขึ้น 38.6% เมื่อเทียบกับปีก่อน ขณะที่ผลผลิตในช่วงครึ่งปีแรกคาดว่าจะอยู่ที่ 19.31 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 0.26% จากปี 2568

ตามรายงานของสำนักข่าว Antara สภาพอากาศยังคงเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญ โดยภาวะแห้งแล้งที่เกี่ยวข้องกับ ปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Niño) อาจส่งผลกระทบต่อปริมาณน้ำในบางพื้นที่ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียได้จัดส่งเครื่องสูบน้ำมากกว่า 80,000 เครื่อง และส่งเสริมการใช้พันธุ์ข้าวที่ ทนแล้งและมีอายุเก็บเกี่ยวสั้นเพื่อช่วยสนับสนุนการผลิต

แม้จะมีความกังวลเกี่ยวกับสภาพอากาศ แต่ปัจจุบันอินโดนีเซียยังไม่มีแผนนำเข้าข้าวในปี 2569 โดยให้เหตุผลว่าผลผลิตภายในประเทศมีเพียงพอ ขณะที่สต็อกข้าวของรัฐบาลอยู่ที่ประมาณ 5.17 ล้านตัน ณ วันที่ 21 สิงหาคม ซึ่งถือเป็นปริมาณสำรองที่ช่วยสร้างกันชนด้านอุปทานได้อย่างมาก

การที่อินโดนีเซียยังคงให้ความสำคัญกับการพึ่งพาตนเองด้านข้าว การรับซื้อข้าวภายในประเทศ และการรักษาสต็อกข้าวสำรองของรัฐบาลในระดับสูง มีแนวโน้มที่จะจำกัดความต้องการนำเข้าข้าวในปี 2569 อย่างไรก็ตาม หากสภาพอากาศเลวร้ายลงอย่างมีนัยสำคัญ หรือผลผลิตในช่วงปลายฤดูต่ำกว่าคาดการณ์ อาจทำให้แนวโน้มดังกล่าวเปลี่ยนแปลงได้

สำนักข่าว bne Intellinews รายงานว่า อินโดนีเซียลงนามในบันทึกความเข้าใจ (MOU) เพื่อส่งออกข้าวพรีเมียม 1,000 ตันไปยังมาเลเซีย ถือเป็นการกลับเข้าสู่ตลาดข้าวระหว่างประเทศอีกครั้ง หลังจากผลผลิตข้าวภายในประเทศที่เพิ่มขึ้นช่วยให้ปริมาณสต็อกอาหารสำรองของประเทศอยู่ในระดับสูง

Bulog หน่วยงานโลจิสติกส์ของรัฐอินโดนีเซีย ลงนามข้อตกลงกับ Padi dan Beras Borneo Sdn. Bhd. ของมาเลเซียที่กรุงจาการ์ตา เมื่อวันที่ 14 สิงหาคม โดยคาดว่าจะการส่งออกล็อตแรกจำนวน 1,000 ตันจะเป็นการส่งมอบสินค้าครั้งแรกภายใต้ความร่วมมือดังกล่าว และมีความเป็นไปได้ที่จะทยอยเพิ่มปริมาณการส่งออกขึ้นเป็น 200,000 ตันต่อปี

การเคลื่อนไหวดังกล่าวเกิดขึ้นท่ามกลางสถานการณ์ด้านอุปทานข้าวของอินโดนีเซียที่ปรับตัวดีขึ้นอย่างมาก รัฐบาลประเมินว่าผลผลิตข้าวของประเทศในปี 2569 อาจเพิ่มขึ้นเป็นประมาณ 38.6 ล้านตัน ขณะที่สต็อกข้าวสำรองของ Bulog เพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ประมาณ 5.2 ล้านตัน

รัฐบาลระบุว่า การส่งออกจะไม่กระทบต่อความมั่นคงทางอาหารภายในประเทศ เนื่องจากมีข้าวสำรองเพียงพอสำหรับรองรับความต้องการภายในประเทศ

การตัดสินใจเริ่มส่งออกข้าวของอินโดนีเซียมีความสำคัญ เนื่องจากที่ผ่านมาอินโดนีเซียให้ความสำคัญอย่างมากกับการรักษาปริมาณข้าวสำหรับการบริโภคภายในประเทศ อย่างไรก็ตาม แนวโน้มผลผลิตที่แข็งแกร่งขึ้นได้เปิดโอกาสให้รัฐบาลสามารถสำรวจตลาดต่างประเทศ ขณะเดียวกันก็ช่วยสนับสนุนรายได้ของเกษตรกรและเสริมสร้างบทบาทของอินโดนีเซียในตลาดข้าวระดับภูมิภาค

มาเลเซีย ถือเป็นตลาดที่น่าสนใจ เนื่องจากผลผลิตข้าวภายในประเทศยังไม่เพียงพอต่อความต้องการบริโภคทั้งหมด โดย USDA Post คาดการณ์ว่ามาเลเซียจะนำเข้าข้าวประมาณ 1.6 ล้านตัน สะท้อนถึงการพึ่งพาอุปทานจากต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง

ดังนั้น ข้อตกลงดังกล่าวจึงมีความหมายมากกว่าการส่งออกข้าวเพียงครั้งเดียว หากปริมาณการส่งออกสามารถขยายตัวตามแผนไปสู่ระดับ 200,000 ตันต่อปี ในที่สุด อินโดนีเซียอาจก้าวขึ้นมาเป็นผู้จัดหาข้าวที่มีความสำคัญมากขึ้นสำหรับมาเลเซีย และมีบทบาทเพิ่มขึ้นในตลาดข้าวของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

อย่างไรก็ตาม ปริมาณการส่งออกเริ่มต้นที่ค่อนข้างน้อยสะท้อนว่า อินโดนีเซียมีแนวโน้มที่จะทดลองตลาดอย่างระมัดระวัง ขณะเดียวกันยังคงให้ความสำคัญสูงสุดกับการรักษาความมั่นคงทางอาหารภายในประเทศ

ที่มา *Oryza.com*

ญี่ปุ่น

สำนักข่าว KYODO รายงานว่า ญี่ปุ่นเตรียมรับซื้อข้าวสำรองฉุกเฉิน 210,000 ตัน ป้องกันราคาข้าวทรุดตัวจากอุปทานเพิ่มขึ้น โดยรัฐบาลญี่ปุ่นกำลังพิจารณาซื้อข้าวสำรองฉุกเฉินจำนวน 210,000 ตัน ที่ได้ระบายออกสู่ตลาดเมื่อปีที่ผ่านมากลับคืนมา เพื่อป้องกันไม่ให้ราคาข้าวทรุดตัวจากปริมาณอุปทานข้าวในตลาดที่เพิ่มขึ้น แหล่งข่าวใกล้ชิดกับเรื่องดังกล่าวเปิดเผยเมื่อวันจันทร์

กระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมงญี่ปุ่น (Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries: MAFF) มีแผนเปิดประมูลผ่านสัญญาเจรจาโดยตรง (negotiated contracts) ในวันที่ 18 กันยายน 2569 ซึ่งจะถือเป็นครั้งแรกที่รัฐบาลญี่ปุ่นดำเนินการรับซื้อข้าวสำรองที่เคยระบายออกสู่ตลาดกลับคืนมา

เดิมกระทรวงฯ ได้จัดสรรงบประมาณในปีงบประมาณ 2569 สำหรับการรับซื้อข้าวสำรองฉุกเฉินจำนวน 150,000 ตัน แต่ได้ปรับเพิ่มปริมาณเป็น 210,000 ตัน หลังจากปริมาณข้าวคงคลังของภาคเอกชนเพิ่มขึ้นและระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์ ทั้งนี้ คาดว่ารัฐบาลจะตัดสินใจขั้นสุดท้ายโดยพิจารณาจากประมาณการผลผลิตข้าวในปี

รัฐบาลญี่ปุ่นได้ระบายข้าวสำรองออกสู่ตลาดรวม 590,000 ตันในปี 2568 เพื่อช่วยลดราคาข้าวที่พุ่งสูงขึ้นอย่างรวดเร็วท่ามกลางภาวะขาดแคลนข้าว

ปัจจุบัน ปริมาณข้าวสำรองของรัฐบาลอยู่ที่ประมาณ 320,000 ตัน และแม้รวมข้าวที่จะจัดหาเพิ่มเติมจากผลผลิตปี 2569 แล้ว ปริมาณข้าวสำรองทั้งหมดจะอยู่ที่เพียงประมาณ 740,000 ตัน ซึ่งคิดเป็นประมาณครึ่งหนึ่งของระดับที่เหมาะสมที่ 1 ล้านตัน

นายโนริคาซึ ซูซูกิ (Norikazu Suzuki) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ ต้องการประกาศแผนรับซื้อข้าวสำรองภายในช่วงปลายเดือนกรกฎาคมที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม นางซานาเอ ทาคาอิชิ (Sanae Takaichi) นายกรัฐมนตรีญี่ปุ่น มีท่าทีระมัดระวังต่อมาตรการดังกล่าว โดยเห็นว่าอาจขัดกับแนวทางของรัฐบาลในการควบคุมภาวะเงินเฟ้อ

ขณะเดียวกัน ราคาข้าวที่วางจำหน่ายในซูเปอร์มาร์เก็ตทั่วประเทศปรับลดลงมาอยู่ที่ประมาณ 3,000 เยน (19 ดอลลาร์สหรัฐ) ต่อ 5 กิโลกรัม จากราคาประมาณ 4,000 เยนต่อ 5 กิโลกรัม ในช่วงที่วิกฤตราคาข้าวรุนแรงที่สุด

เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา สำนักข่าว Jiji Press รายงานว่า กระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมงของญี่ปุ่น (Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries: MAFF) คาดว่าจะเริ่มรับซื้อข้าวกลับเข้าสู่สต็อกสำรองของ

รัฐบาลโดยเร็วที่สุดในเดือนกันยายนนี้ โดยรัฐบาลญี่ปุ่นได้จัดสรรงบประมาณสำหรับการรับซื้อข้าวจำนวน 150,000 ตัน เพื่อเติมสต็อกสำรองไว้แล้ว ภายใต้งบประมาณเบื้องต้นประจำปีงบประมาณ 2569 โดยแผนการรับซื้อคืนดังกล่าวจะมีการหารือในการประชุมคณะที่ปรึกษาในวันที่ 2 กันยายน 2569

นับตั้งแต่ปีที่ผ่านมา กระทรวงเกษตรฯ ได้ทยอยนำเข้าข้าวจากสต็อกสำรองออกจำหน่ายเพื่อการบริโภคแล้ว ประมาณ 590,000 ตัน เพื่อรับมือกับภาวะอุปทานข้าวตึงตัวและราคาที่พุ่งสูงขึ้น

กระทรวงเกษตรฯ จะพิจารณากำหนดช่วงเวลาที่เหมาะสมในการรับซื้อคืนอย่างรอบด้าน โดยประเมินจากสถานการณ์อุปสงค์และอุปทาน รวมถึงแนวโน้มการจำหน่ายข้าวในตลาด ขณะนี้ราคาข้าวเริ่มปรับลดลงตามสถานการณ์อุปทานที่ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม กลุ่มอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเรียกร้องให้รัฐบาลเร่งดำเนินการรับซื้อข้าวคืนโดยเร็ว

ปัจจุบัน ปริมาณข้าวในสต็อกสำรองของรัฐบาลลดลงเหลือเพียง 320,000 ตัน ต่ำกว่าระดับที่เหมาะสมซึ่งอยู่ที่ประมาณ 1 ล้านตัน อันเป็นผลจากการนำเข้าข้าวสำรองออกจำหน่ายในช่วงที่ผ่านมา

นอกจากนี้ รัฐบาลยังมีแผนจำหน่ายข้าวที่ผลิตในปี 2563 จำนวน 150,000 ตัน ซึ่งถูกเก็บรักษาไว้นานกว่าระยะเวลาปกติประมาณ 5 ปี ทั้งนี้ การเติมข้าวกลับเข้าสู่สต็อกสำรองถือเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อเสริมสร้าง ความมั่นคงทางอาหารของประเทศด้วย

ขณะที่สำนักข่าว KYODO รายงานว่า กระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมงของญี่ปุ่น (Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries: MAFF) เตรียมรับซื้อข้าวที่เคยนำออกจากสต็อกสำรองของรัฐบาลในปี 2568 กลับคืนมา หลังเกษตรกรเรียกร้องให้ดำเนินการ เนื่องจากมีความกังวลว่าราคาข้าวอาจทรุดตัวลงอย่างรุนแรง

กระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมงมีแผนดำเนินการรับซื้อคืนในเดือนกันยายน หลังจากยืนยันสถานการณ์ผลผลิตข้าวฤดูเก็บเกี่ยวปี 2569 โดยอาศัยข้อมูลสถิติที่จะเผยแพร่ในเร็วนี้ และจัดประชุมผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาสถานการณ์ดังกล่าว ขณะที่ปริมาณข้าวปี 2568 ในสต็อกภาคเอกชนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ข้าวที่เพิ่งเก็บเกี่ยวจากผลผลิตฤดูใหม่ก็เริ่มออกสู่ตลาด ส่งผลให้ภาวะข้าวส่วนเกินมีความชัดเจนมากขึ้น

ในปี 2568 กระทรวงเกษตรฯ ได้ทยอยนำเข้าข้าวจากสต็อกสำรองของรัฐบาลออกจำหน่ายรวม 590,000 ตัน เพื่อรับมือกับภาวะขาดแคลนข้าว ส่งผลให้ในปัจจุบัน ปริมาณข้าวในสต็อกสำรองของรัฐบาลเหลือเพียง 320,000 ตัน และแม้รวมข้าวที่จะจัดหาเพิ่มเติมจากผลผลิตปี 2569 แล้ว ปริมาณทั้งหมดจะอยู่ที่เพียง 530,000 ตัน หรือประมาณครึ่งหนึ่งของระดับที่เหมาะสมซึ่งอยู่ที่ 1 ล้านตัน

ก่อนหน้านี้ นายโนริคาซุ ชูซูกิ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ ต้องการให้รัฐบาลประกาศแผนรับซื้อข้าวคืนภายในช่วงปลายเดือนกรกฎาคม แต่นางซานาเอะ ทาคาอิชิ นายกรัฐมนตรี มีท่าทีระมัดระวัง โดยระบุว่า การดำเนินการดังกล่าวอาจขัดกับมาตรการควบคุมเงินเฟ้อ

ในการประชุมผู้เชี่ยวชาญเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม กระทรวงเกษตรฯ ระบุว่า จะประเมินสถานการณ์อุปสงค์และอุปทาน รวมถึงแนวโน้มผลผลิตข้าวปี 2569 ส่วนหนึ่งเป็นผลจากผลผลิตข้าวที่เพิ่มขึ้นในปี 2568 ปริมาณข้าวคงคลังของภาคเอกชน ณ สิ้นเดือนมิถุนายนเพิ่มขึ้นแตะระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์ที่ 2.43 ล้านตัน ส่งผลให้ภาวะข้าวล้นตลาดมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

กระทรวงเกษตรฯ ประเมินว่า หากสามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตข้าวปี 2569 ได้ตามที่คาดการณ์ไว้ ปริมาณผลผลิตจะอยู่ที่ประมาณ 7.32 ล้านตัน สูงกว่าความต้องการบริโภคที่คาดว่าจะอยู่ในช่วง 6.93–7.11 ล้านตัน

ขณะเดียวกัน ราคาข้าวขายปลีกเฉลี่ยในซูเปอร์มาร์เก็ตทั่วประเทศญี่ปุ่นปรับลดลงมาอยู่ที่ประมาณ 3,000 เยน (19 ดอลลาร์สหรัฐ) ต่อ 5 กิโลกรัม โดยราคาข้าวเคยพุ่งสูงกว่า 4,000 เยนต่อ 5 กิโลกรัม ในช่วงที่เกิดภาวะขาดแคลนซึ่งเริ่มขึ้นในช่วงฤดูร้อนปี 2567 โดยส่วนหนึ่งเป็นผลจากสภาพอากาศร้อนจัดในช่วงฤดูร้อน ซึ่งส่งผลให้ผลผลิตข้าวในฤดูกาลก่อนหน้าลดลง

กระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมงญี่ปุ่น (Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries: MAFF) ประกาศผลการประมูลนำเข้าข้าวแบบ MA (Minimum Access (Ordinary Import Tender)) ครั้งที่ 4 เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2569 ซึ่งญี่ปุ่นกำหนดซื้อข้าวรวม 58,000 ตัน ประกอบด้วย 1.ข้าวสารขัดสีเมล็ดกลาง (Medium Grain Polished Non-Glutinous Rice) จากสหรัฐอเมริกาจำนวน 39,000 ตัน (3 ล็อตๆละ 13,000 ตัน) กำหนดส่งมอบระหว่างวันที่ 10 พฤศจิกายน 2569 – 10 มกราคม 2570 2.ข้าวสารขัดสีเมล็ดกลาง (Medium Grain Polished Non-Glutinous Rice) จากประเทศใดก็ได้ (Global Tender) จำนวน 12,000 ตัน กำหนดส่งมอบระหว่างวันที่ 5 พฤศจิกายน 2569 – 15 ธันวาคม 2569 3.ข้าวสารขัดสีเมล็ดยาว (Long-Grain Polished Non-Glutinous Rice) จากประเทศไทยจำนวน 7,000 ตัน กำหนดช่วงเวลาการส่งมอบ/การขนส่งทางเรือระหว่าง 15 พฤศจิกายน-15 ธันวาคม 2569 ซึ่งผลการประมูลได้มีการตกลงซื้อตามสัญญาและปริมาณที่ประมูลได้รวม 58,000 ตัน จำแนกเป็นดังนี้

1.ข้าวสารเมล็ดกลาง (Medium-grain milled rice) มีปริมาณตามสัญญา 51,000 ตัน และประมูลได้ 51,000 ตัน (มีผู้ยื่นประมูล 18 ราย) โดยซื้อจากสหรัฐอเมริกาจำนวน 39,000 ตัน (มีผู้ได้รับการประมูล 3 ราย) จากที่เสนอราคา/ปริมาณรวม 231,000 ตัน และซื้อจากจีน 12,000 ตัน (มีผู้ได้รับการประมูล 1 ราย) จากที่มีการเสนอ 42,000 ตัน

2. ข้าวสารเมล็ดยาว (Long-grain milled rice) มีปริมาณตามสัญญา 7,000 ตัน และประมูลได้ 7,000 ตัน (มีผู้ได้รับการประมูล 1 ราย) จากที่เสนอราคา/ปริมาณรวม 42,000 ตัน (มีผู้ยื่นประมูล 6 ราย)

สำหรับราคาที่ประมูลได้ของการประมูลข้าวทุกชนิดในครั้งนี้อาศัยอยู่ที่ 149,095 เยนต่อตัน (ประมาณ 932 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน) (ไม่รวมภาษี) หรือ 161,023 เยนต่อตัน (ประมาณ 1,007 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน) (รวมภาษี) โดยรายละเอียดการประมูลสามารถตรวจสอบได้จากประกาศของกระทรวงเกษตร (MAFF) ที่

https://www.maff.go.jp/j/seisan/boueki/nyusatu/n_marice/attach/pdf/index-132.pdf

ทั้งนี้การประมูลนำเข้าข้าวแบบ MA (Ordinary Import Tender) ทั้ง 4 ครั้ง ญี่ปุ่นซื้อข้าวรวมทั้งสิ้น 190,500 ตัน โดยซื้อข้าวสารขัดสีเมล็ดกลาง (Medium Grain Polished Non-Glutinous Rice) จำนวนรวม 159,000 ตัน ประกอบด้วยจากสหรัฐอเมริกา 135,000 ตัน และจากจีนจำนวน 24,000 ตัน ซื้อข้าวสารขัดสีเมล็ดยาว (Long-Grain Polished Non-Glutinous Rice) จากประเทศไทยจำนวนรวม 28,000 ตัน และซื้อข้าวเหนียวขัดสีเมล็ดยาว (Glutinous Rice (Long Grain)) จากไทยจำนวน 3,500 ตัน

เว็บไซต์ข่าว NHK รายงานว่า เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2569 ร้านสะดวกซื้อและร้านอาหารในญี่ปุ่นทยอยปรับลดราคาสินค้าที่ทำจากข้าว หลังต้นทุนข้าวลดลง โดยหวังช่วยดึงดูดลูกค้าให้กลับมาใช้บริการมากขึ้น โดยร้านสะดวกซื้อหลายรายจะลดราคาข้าวปั้นโอนิกิริ 20 ชนิด ลงประมาณชิ้นละ 10 เยน หรือราว 2 บาท เริ่มตั้งแต่วันที่ 29 กันยายนนี้ โดยข้าวปั้นไส้หมู่นำมาของเนสจะลดจาก 181 เยน เหลือ 171 เยน หรือประมาณ 37 บาท เพื่อให้สอดคล้องกับต้นทุนข้าวที่ลดลง

ขณะที่ร้านอาหารประเภทซูชิ เตรียมลดราคาซูชิในระดับราคาต่ำสุดจากจานละ 115 เยน เหลือ 110 เยน หรือประมาณ 24 บาท เริ่มวันที่ 4 กันยายน โดยบริษัทเครือร้านอาหารหลายแห่งระบุว่า ต้องการดึงดูดกลุ่มลูกค้าที่มาเป็นครอบครัวให้เข้ามาใช้บริการมากขึ้น

ทั้งนี้ การปรับลดราคาสินค้าจากข้าวของทั้งร้านสะดวกซื้อและร้านอาหารเกิดขึ้นในช่วงที่ต้นทุนข้าวในญี่ปุ่นเริ่มลดลง ทำให้ผู้ประกอบการสามารถส่งผ่านต้นทุนที่ลดลงไปยังผู้บริโภค พร้อมใช้กลยุทธ์ด้านราคาเพื่อกระตุ้นการจับจ่าย

ที่มา Oryza.com

อินเดีย

ในสัปดาห์ที่ผ่านมา ราคาส่งออกข้าวของอินเดียปรับตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องจนแตะระดับสูงสุดในรอบ 1 ปี ท่ามกลางความกังวลว่าปริมาณฝนที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยอาจส่งผลกระทบต่อผลผลิตข้าว โดยราคาข้าวหนึ่งของอินเดีย 5% อยู่ที่ 366-371 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ในสัปดาห์นี้ เพิ่มขึ้นจาก 364-369 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ในสัปดาห์ก่อน ขณะที่ราคาข้าวขาวของอินเดีย 5% อยู่ที่ 362-367 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน เพิ่มขึ้นจาก 360-365 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ในสัปดาห์ก่อน

ผู้ส่งออกข้าวรายหนึ่งกล่าวว่า แม้ว่าความต้องการซื้อจากผู้ซื้อในแอฟริกายังคงอยู่ในระดับไม่มากนัก แต่ความกังวลด้านอุปทานยังคงมีอยู่ เนื่องจากอินเดียกำลังเผชิญกับแนวโน้มที่จะมี ฤดูมรสุมที่อ่อนแอที่สุดในรอบเกือบ 2 ทศวรรษ ท่ามกลางปรากฏการณ์สภาพอากาศ เอลนีโญ (El Niño) ที่กำลังทวีความรุนแรงขึ้น

สำนักข่าว MENAFN รายงานว่า ผู้ส่งออกข้าวของอินเดียยังคงเชื่อมั่นว่าการส่งออกข้าวไปยังอิหร่านจะยังดำเนินต่อไปได้ แม้มีความเสี่ยงที่สหรัฐฯ จะเพิ่มความเข้มงวดของมาตรการคว่ำบาตร โดยให้เหตุผลว่าอิหร่านยังมีความต้องการข้าวซึ่งเป็นสินค้าอาหารหลักอย่างต่อเนื่อง และข้าวมีความสำคัญต่อความมั่นคงทางอาหารของประเทศ

ข้อมูลจากรัฐบาลอินเดียระบุว่า ข้าวมีสัดส่วนเกือบสองในสามของมูลค่าการส่งออกสินค้าของอินเดียไปยังอิหร่าน ซึ่งอยู่ที่ 1.25 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปีงบประมาณที่สิ้นสุดในเดือนมีนาคม ขณะที่อิหร่านนำเข้าข้าวจากอินเดียคิดเป็นประมาณ 7% ของมูลค่าการส่งออกข้าวทั้งหมดของอินเดียทั่วโลก ซึ่งอยู่ที่ 11.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ

ตามรายงานของ Bloomberg ในปีงบประมาณล่าสุด อิหร่านนำเข้าข้าวจากอินเดียมากกว่า 1 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 17% จากปีก่อนหน้า โดยผู้ส่งออกระบุว่าความต้องการซื้อ ยังคงดำเนินต่อไป แม้ราคาข้าวจะสูงขึ้นและการค้าจะเผชิญกับความไม่สะดวกจากสถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาค

นายอเจย์ บาโลเทีย (Ajay Bhalothia) เลขาธิการสมาคมผู้ส่งออกข้าวแห่งอินเดีย (All India Rice Exporters Association) กล่าวว่า ผู้ส่งออกข้าวอินเดียคาดว่าจะการค้าข้าวกับอิหร่านจะยังดำเนินต่อไป เนื่องจากข้าวเป็นสินค้าจำเป็นที่อยู่ภายใต้ข้อยกเว้นด้านมนุษยธรรม และอิหร่านมีแหล่งจัดหาข้าวทางเลือกที่จำกัด

เขากล่าวเพิ่มเติมว่า ผู้ค้าข้าวอินเดียได้ใช้ช่องทางทางการเงินในประเทศต่างๆ ได้แก่ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ เยอรมนี จีน และล่าสุดตุรกี เพื่อชำระเงินค่าสินค้าแทนการทำธุรกรรมโดยตรงผ่านธนาคารของอิหร่าน ขณะที่สินค้าส่งออกสำคัญอื่นๆ ของอินเดียไปยังอิหร่าน ได้แก่ แก๊สธรรมชาติ ชา ถั่วลิสง กล้วย หน่อไม้ และเคมีภัณฑ์

นายเอส.ซี. รัลฮาน (S.C. Ralhan) ประธานสภาส่งเสริมการส่งออกแห่งอินเดีย (Federation of Indian Export Organisations) กล่าวว่า การส่งออกของอินเดียไปยังอิหร่านไม่ควรได้รับผลกระทบ พร้อมระบุว่าแม้มูลค่าการส่งออกไปยังอิหร่านจะไม่ได้อยู่ในระดับสูงมาก แต่รัฐบาลควรเข้ามาแทรกแซงโดยทันทีด้วยเหตุผลด้านมนุษยธรรม และจัดทำมาตรการบางประการเพื่อช่วยเหลือผู้ส่งออก

Platts ซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งของ S&P Global Energy ได้สัมภาษณ์นายมุเคช เจน (Mukesh Jain) ประธานสมาคมผู้ส่งออกข้าวรัฐฉัตตีสครห์ (Chhattisgarh Rice Exporters Association: TREACG) ซึ่งระบุว่า การส่งออกข้าวของอินเดียกำลังเผชิญความเสี่ยง หลังจากจีนระงับใบอนุญาตของบริษัทส่งออกข้าวอินเดียหลายแห่ง จากข้อกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับข้าวตัดแปลงพันธุกรรม (GMO) ประกอบกับแรงกดดันด้านโลจิสติกส์ภายในประเทศ

สถานการณ์ดังกล่าวทำให้อุตสาหกรรมข้าวเรียกร้องให้มีการแก้ไขเชิงนโยบาย การกระจายตลาดส่งออก และการสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มเติม นอกเหนือจากมาตรการของรัฐบาลเพื่อส่งเสริมการค้า

ทั้งนี้ แม้ว่าบริษัทส่งออกบางแห่งจะถูกจัดให้อยู่ในบัญชีจำกัดการนำเข้า แต่ความต้องการข้าวอินเดียจากจีนยังคงแข็งแกร่ง โดยเมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2569 ราคาข้าวขาวหัก 100% ของอินเดียอยู่ที่ 314 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน FOB เพิ่มขึ้น 30 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน จากเดือนก่อนหน้า โดยได้รับแรงหนุนจากความต้องการของจีนและความต้องการภายในประเทศเพื่อใช้ผลิตเอทานอล ขณะเดียวกัน ผู้ส่งออกกำลังพยายามลดความเสี่ยงจากการพึ่งพาตลาดใดตลาดหนึ่งมากเกินไป ด้วยการกระจายตลาดส่งออกให้มีความหลากหลายมากขึ้น

มุเคช เจน กล่าวว่า ฟิลิปปินส์กำลังกลายเป็นตลาดปลายทางที่มีแนวโน้มดี ขณะที่ภูมิภาคลาตินอเมริกาก็มีศักยภาพสูงเช่นกัน ก่อนหน้านี้อินเดียเคยส่งออกข้าวไปยังประเทศในลาตินอเมริกา โดยได้รับการสนับสนุนจาก Exim Bank เนื่องจากความเสี่ยงด้านการชำระเงินมักเป็นข้อกังวลสำคัญในภูมิภาคนี้ โดยที่ผ่านมามีเคยส่งออกไปยังประเทศต่างๆ เช่น เวเนซุเอลาและปารากวัย แม้ว่าบราซิลจะมีข้อได้เปรียบด้านระยะทางและภูมิศาสตร์ แต่เจนเชื่อว่า ข้าวอินเดียยังคงสามารถแข่งขันด้านราคาได้

นอกเหนือจากปัจจัยด้านเงินและปรากฏการณ์เอลนีโญแล้ว ปัญหาด้านการขนส่งและการจัดเก็บก็เป็นอีกประเด็นที่น่ากังวล ซึ่งเจนระบุว่า ความท้าทายสำคัญของรัฐฉัตตีสครห์และพื้นที่ตอนกลางของอินเดีย คือ ขีดความสามารถในการรับซื้อและจัดเก็บข้าวของรัฐบาลที่มีจำกัด

สำหรับสถานการณ์อุปทานภายในประเทศ เจนกล่าวว่า ขณะนี้อินเดียไม่ได้เผชิญภาวะขาดแคลนข้าว เขาเพิ่มเติมว่า ความผันผวนของราคาข้าวในช่วงที่ผ่านมา ส่วนใหญ่เป็นผลจากปริมาณการรับซื้อข้าวและการเปลี่ยนแปลงของราคา มากกว่าจะเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์เอลนีโญ ซึ่งตามข้อมูลของเขา ราคาส่งออกแบบ FOB ของข้าวหนึ่ง 5% มีการปรับขึ้นและลงตลอดปีนี้ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของตลาด

เพื่อบรรเทาปัญหาขาดแคลนพื้นที่จัดเก็บ ผู้ส่งออกเรียกร้องให้มีการบริหารจัดการที่ดีขึ้น โดยการทยอยระบายสินค้าคงคลังที่มีอยู่ เพื่อเพิ่มพื้นที่สำหรับจัดเก็บข้าวใหม่ โดยเจนเตือนว่า หากไม่สามารถแก้ไขปัญหาด้านการจัดเก็บและการขนส่งได้ โรงสีและผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย (MSMEs) อาจทยอยออกจากตลาดอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเปิดทางให้ผู้ประกอบการรายใหญ่มีอิทธิพลต่อการกำหนดราคามากขึ้น

สำหรับผลผลิตข้าวฤดู Kharif ที่กำลังจะมาถึง เจนกล่าวว่า พื้นที่ตอนกลางของอินเดียคาดว่าจะให้ผลผลิตได้ในระดับสูงสุด ขณะที่บางพื้นที่ทางภาคใต้อาจได้รับผลกระทบจากปริมาณฝนที่ไม่เพียงพอ อย่างไรก็ตาม โดยรวมแล้ว อุปทานข้าวของอินเดียจะยังคงอยู่ในระดับที่มั่นคง เนื่องจากมีข้าวสำรองเพื่อความมั่นคงและกำลังจะเข้าสู่ฤดูเก็บเกี่ยวผลผลิตใหม่

สำนักข่าว Asian News International (ANI) รายงานว่า ข้าวอินเดียกำลังได้รับความนิยมอย่างมากจากผู้ซื้อในต่างประเทศ โดยมีผู้ซื้อจาก 138 ประเทศ จำนวน 3,317 ราย ลงทะเบียนเข้าร่วมงาน Bharat International Rice Conference (BIRC) 2026 ตามข้อมูลการลงทะเบียนผู้ซื้อที่เผยแพร่ก่อนการจัดงานอุตสาหกรรมข้าว BIRC 2026 ซึ่งมีกำหนดจัดขึ้นระหว่างวันที่ 23-25 ตุลาคม 2569 ณ ศูนย์ประชุม Bharat Mandapam กรุงนิวเดลี โดยข้อมูลการลงทะเบียน ณ วันที่ 30 สิงหาคม 2569 มีขึ้นเกือบ 2 เดือนก่อนการจัดงาน BIRC 2026

จุดเด่นสำคัญของการประชุมในปีนี้เป็นผู้เข้าร่วมจากตลาดทั่วโลกในวงกว้าง ทั้งตลาดประเทศเพื่อนบ้าน แอฟริกา กลุ่มประเทศอ่าวอาหรับ และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยบังกลาเทศ มีจำนวนผู้ซื้อลงทะเบียนมากที่สุด 336 ราย รองลงมา ได้แก่ เบนิน 179 ราย และ ไนจีเรีย 177 ราย ขณะที่ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ มี 145 ราย เนปาลและฟิลิปปินส์ ประเทศละ 137 ราย เอธิโอเปีย 127 ราย ซาอุดีอาระเบีย 125 ราย และ อินโดนีเซียและแอฟริกาใต้ ประเทศละ 109 ราย นอกจากนี้ ยังมีผู้ซื้อลงทะเบียนจากเซเนกัล อิรัก โซมาเลีย กินี เยเมน โกตดิวัวร์ ไนเจอร์ ออสเตรเลีย มาลี มาเลเซีย กานา แองโกลา และเคนยา รวมถึงตลาดที่มีศักยภาพอื่นๆ

นายเดฟ การ์ก (Dev Garg) รองประธานสหพันธ์ผู้ส่งออกข้าวอินเดีย (Indian Rice Exporters' Federation: IREF) กล่าวว่า การตอบรับดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงขอบเขตของตลาดทั่วโลกที่กำลังให้ความสนใจอินเดีย อย่างไรก็ตาม เป้าหมายสำคัญในขณะนี้คือการเปลี่ยนการเข้าร่วมของผู้ซื้อจากนานาประเทศให้เป็นโอกาสทางธุรกิจที่เกิดขึ้นจริง

การกล่าวว่าการตอบรับต่อ BIRC 2026 แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าตลาดทั่วโลกให้ความสนใจกับอินเดียในวงกว้าง โดยมีผู้ซื้อจาก 138 ประเทศลงทะเบียนแล้ว 3,317 ราย และ IREF มุ่งเปลี่ยนการเข้าร่วมดังกล่าวให้เป็นเส้นทางการค้าใหม่ ผู้ซื้อรายใหม่ และความสัมพันธ์ทางธุรกิจระยะยาว สำหรับผู้ส่งออกข้าวอินเดีย

เขากล่าวเพิ่มเติมว่า BIRC 2026 ได้รับการวางตำแหน่งให้เป็นเวทีทางธุรกิจที่มุ่งอำนวยความสะดวกในการเชื่อมโยงระหว่างผู้ซื้อจากต่างประเทศกับผู้ส่งออกอินเดียโดยตรง โดยระบบจับคู่ทางธุรกิจแบบ B2B ผ่านแอปพลิเคชันจะช่วยให้ผู้ซื้อ ผู้ส่งออก โรงสี และผู้ให้บริการ สามารถค้นหาและนัดหมายการประชุมที่ตรงกับความต้องการ โดยพิจารณาจากพันธุ์ข้าว ปริมาณ คุณลักษณะของสินค้า และความต้องการของตลาด เป้าหมายคือการยกระดับจากการสร้างเครือข่ายทั่วไปไปสู่การเจรจาธุรกิจที่สามารถนำไปสู่การซื้อขายได้อย่างเป็นรูปธรรม

แอฟริกาถือเป็นภูมิภาคที่มีโอกาสทางการค้าอย่างโดดเด่น โดยมีผู้เข้าร่วมจากเบนิน ไนจีเรีย และเอธิโอเปียในจำนวนมาก รวมถึงผู้ซื้อจากแอฟริกาใต้ เซเนกัล โกตดิวัวร์ ไนเจอร์ กานา แองโกลา และเคนยา

ขณะที่ กลุ่มประเทศอ่าวอาหรับ ยังคงเป็นตลาดและศูนย์กลางการค้าที่สำคัญ โดยมีสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์และซาอุดีอาระเบียเป็นตลาดหลัก ส่วนการลงทะเบียนจากฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย และมาเลเซีย สะท้อนถึงโอกาสในการขยายความร่วมมือกับผู้ซื้อในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ผู้จัดงานระบุว่า ความหลากหลายทางภูมิศาสตร์ของผู้เข้าร่วมจะช่วยให้ผู้ส่งออกอินเดียสามารถขยายฐานลูกค้า ค้นหาตลาดปลายทางใหม่ และลดการพึ่งพาทลาดใดตลาดหนึ่งมากเกินไป

BIRC 2026 เป็นการต่อยอดจากโครงการริเริ่มด้านการกระจายตลาด ที่ดำเนินการในการจัดงานครั้งก่อนซึ่งมุ่งเปิดโอกาสให้เข้าถึงตลาดนำเข้าข้าวที่มีศักยภาพและมีมูลค่าประมาณ 1.8 ล้านล้านรูปี โดยการลงทะเบียนล่าสุดจะช่วยสร้างเวทีที่กว้างขึ้นในการผลักดันโอกาสดังกล่าว ผ่านการเจรจาธุรกิจโดยตรงและการเชื่อมโยงกับผู้ซื้อรายประเทศ

การประชุมครั้งนี้ยังจะพิจารณาแนวโน้มตลาดข้าวโลกในปี 2570 (2027) โดยมีการจัดสัมมนาเชิงธุรกิจ จำนวน 9 หัวข้อ ครอบคลุมประเด็นต่างๆ ได้แก่ การสำรวจผลผลิตและการคาดการณ์ราคา โอกาสในตลาดใหม่ เอกสารประกอบการค้า การประกันภัยและสินเชื่อ การขนส่ง คุณภาพและการรับรอง มาตรการเชิงนโยบายและ สิทธิประโยชน์ทางการค้า ความยั่งยืน การสีข้าว และผลิตภัณฑ์ข้าวมูลค่าเพิ่ม

ภายในงาน BIRC 2026 ยังมีกิจกรรมเปิดตัว Rice Sector Vision 2047 การประกาศ Top Five Innovations Reveal การจัดแสดงนวัตกรรม และการประชุมเอกอัครราชทูต รวมถึง Experience Zones จำนวน 9 โซน ซึ่งจะนำเสนอองค์ประกอบต่างๆ ของระบบนิเวศข้าว ตั้งแต่ชุมชนเกษตรกร ความหลากหลายทางชีวภาพ อาหารจากทั่วโลก เส้นทางการค้า การประยุกต์ใช้ผลิตภัณฑ์มูลค่าเพิ่ม ไปจนถึงนวัตกรรมเมล็ดพันธุ์แห่งอนาคต

คาดว่าจะงานประชุมดังกล่าวจะรวบรวมผู้ซื้อจากต่างประเทศ ผู้ส่งออกข้าวอินเดีย โรงสี ผู้กำหนดนโยบาย ผู้ให้บริการเทคโนโลยี และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่นๆ ตลอดจนโซ่คุณค่าของอุตสาหกรรมข้าว

งานจะปิดท้ายด้วยเทศกาลข้าว (Rice Festival) สำหรับประชาชนทั่วไปในวันที่ 25 ตุลาคม โดยมีกิจกรรม ด้านอาหารที่จัดโดย ITC Hotels การนำเสนอ พันธุ์ข้าวชั้นนำของโลก 5 สายพันธุ์ การแข่งขันเซฟระดับมาสเตอร์ใน หัวข้อ “Biryani Reinvented” การแข่งขันทำอาหารระหว่างอินฟลูเอนเซอร์ กิจกรรมตอบคำถามเกี่ยวกับข้าว การ แสดงทางวัฒนธรรม และการเสวนาเกี่ยวกับการเริ่มต้นธุรกิจข้าว

ด้วยจำนวนผู้ซื้อลงทะเบียนที่ทะลุ 3,300 รายจาก 138 ประเทศ แล้ว BIRC 2026 จึงมุ่งเปลี่ยนการเข้าร่วมจากตลาดทั่วโลกในวงกว้างดังกล่าวให้เป็น ตลาดใหม่ เส้นทางการค้าใหม่ และความสัมพันธ์ทางการส่งออกที่ ต่อเนื่องในระยะยาว สำหรับอุตสาหกรรมข้าวของอินเดีย

สำนักข่าว PTI รายงานว่า การส่งออกข้าวของอินเดียไปยัง 26 ตลาดเป้าหมาย มีปริมาณสูงกว่าค่าเฉลี่ย ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา ในช่วง 5 เดือนหลังการจัดงาน Bharat International Rice Conference 2025 (BIRC 2025) ซึ่งเป็นสัญญาณเบื้องต้นว่า กลยุทธ์ที่มุ่งจับคู่พันธุ์ข้าวของอินเดียให้เหมาะสมกับอาหารท้องถิ่นของแต่ละตลาด อาจ ช่วยกระจายความต้องการข้าวอินเดียในตลาดต่างประเทศได้มากขึ้น

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของ Directorate General of Commercial Intelligence and Statistics โดย Indian Rice Exporters Federation (IREF) ซึ่งครอบคลุมทั้งข้าวบาสมัติและข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมัติ พบว่า ระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2568 ถึงมีนาคม 2569 อินเดียส่งออกข้าวไปยังกลุ่ม 26 ตลาดดังกล่าวรวม 4.79 ล้านตัน มูลค่า 234,760 ล้านบาท ซึ่งมูลค่าการส่งออกสูงกว่าค่าเฉลี่ยของช่วงเดือนพฤศจิกายน-มีนาคมใน 3 ปีก่อนหน้า 1.1% ขณะที่ปริมาณส่งออกสูงกว่าค่าเฉลี่ย 5.6% โดยมี 11 จาก 26 ตลาดที่มีการเติบโตทั้งในด้านมูลค่าและ ปริมาณเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

ผลดังกล่าวเกิดขึ้นในช่วงที่อินเดียกำลังพยายามขยายฐานตลาดส่งออกข้าว ท่ามกลางปริมาณข้าว ภายในประเทศที่อยู่ในระดับสูง โดยแนวทางของอุตสาหกรรมกำลังเปลี่ยนจากการมุ่งเพียงหาตลาดเพื่อระบายข้าว ส่วนเกิน ไปสู่การค้นหาวข้าวแต่ละพันธุ์สามารถแข่งขันได้ในด้านความเหมาะสม ความสม่ำเสมอ และประสิทธิภาพ ในการประกอบอาหาร ในตลาดปลายทางได้บ้าง

ตลาดที่มีการเติบโตอย่างแข็งแกร่ง ได้แก่ ทั้งตลาดเดิมและตลาดเกิดใหม่ โดยการส่งออกไปยังสหรัฐ อาหรับเอมิเรตส์ (UAE) เพิ่มขึ้น 65% ในด้านมูลค่า และ 64% ในด้านปริมาณ ขณะที่เบลเยียมเพิ่มขึ้น 53.8% และ 44.5% ตามลำดับ ส่วนเยอรมนีมีมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้น 33.5% และปริมาณเพิ่มขึ้น 24.6% สหราชอาณาจักรมี

มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้น 26.9% และปริมาณเพิ่มขึ้น 25.6% ขณะที่แอฟริกาใต้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น 26% และปริมาณเพิ่มขึ้น 42.9% ส่วนเคนยามีมูลค่าเพิ่มขึ้น 22.3% และปริมาณเพิ่มขึ้น 34.1%

สำหรับ UAE ซึ่งเป็นตลาดที่มีการเติบโตสูงที่สุด มูลค่าการส่งออกข้าวเพิ่มขึ้น 65% เมื่อเทียบกับปีก่อน มาอยู่ที่ 38,590.4 ล้านบาท ขณะที่ปริมาณเพิ่มขึ้น 64% เบลเยียมมีมูลค่าเพิ่มขึ้น 53.8% และปริมาณเพิ่มขึ้น 44.5% ส่วนเยอรมนีเพิ่มขึ้น 33.5% และ 24.6% ตามลำดับ ฝรั่งเศสมีมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้น 31.3% และปริมาณเพิ่มขึ้น 32.9% ขณะที่การส่งออกไปยังสหราชอาณาจักรเพิ่มขึ้น 26.9% ในด้านมูลค่า และ 25.6% ในด้านปริมาณ

ตลาดแอฟริกาและตลาดเกิดใหม่อื่นๆ ก็มีการขยายตัวเช่นกัน โดยแอฟริกาใต้มีมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้น 26% และปริมาณเพิ่มขึ้น 42.9% ขณะที่เคนยาเพิ่มขึ้น 22.3% และ 34.1% ตามลำดับ ขณะที่เม็กซิโกมีมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้น 22.1% และปริมาณเพิ่มขึ้นถึง 50.9% เนเธอร์แลนด์เพิ่มขึ้น 20.5% ในด้านมูลค่า และ 13.8% ในด้านปริมาณ ขณะที่แคนาดาเพิ่มขึ้น 10.2% และ 9.1% ตามลำดับ ส่วนเซเนกัลมีมูลค่าเพิ่มขึ้น 5.3% แต่ปริมาณเพิ่มขึ้นถึง 29.9%

ข้อมูลการค้ายังสะท้อนให้เห็นว่า การประเมินการเติบโตของการส่งออกไม่ควรพิจารณาจากปริมาณเพียงอย่างเดียว ตัวอย่างเช่น เม็กซิโกมีปริมาณนำเข้าข้าวจากอินเดียเพิ่มขึ้น 50.9% แต่มีมูลค่าเพิ่มขึ้นเพียง 22.1% เช่นเดียวกับเคนยาและแอฟริกาใต้ที่ปริมาณส่งออกเติบโตเร็วกว่ามูลค่าอย่างมาก ซึ่งสะท้อนถึงความแตกต่างด้านราคา ส่วนผสมของผลิตภัณฑ์ และความต้องการของแต่ละตลาด

สถานการณ์ดังกล่าวผลักดันให้อุตสาหกรรมข้าวอินเดียปรับแนวทางให้มีความเฉพาะเจาะจงมากขึ้น โดยแทนที่จะวางตำแหน่งข้าวเป็นเพียงสินค้าโภคภัณฑ์ ผู้ส่งออกกำลังพยายามแสดงให้เห็นว่า ข้าวแต่ละพันธุ์ของอินเดียสามารถนำไปประกอบอาหารประเภทใด และให้ผลลัพธ์ที่เหมาะสมกับอาหารที่ผู้บริโภคปลายทางคุ้นเคยอยู่แล้ว

แนวทางดังกล่าวจะได้รับการขยายผลในงาน Bharat International Rice Conference (BIRC) 2026 ซึ่งกำหนดจัดขึ้นระหว่างวันที่ 23-25 ตุลาคม 2569 ณ Bharat Mandapam กรุงนิวเดลี ขณะที่โรงแรม ITC Hotels จะจัด Global Rice Festival ซึ่งนำเสนออาหารนานาชาติ 24 เมนู และข้าวหมกบิรยานี้จากภูมิภาคต่างๆ ของอินเดียอีก 10 เมนู โดยจะคัดเลือกพันธุ์ข้าวตามคุณสมบัติต่างๆ เช่น กลิ่นหอม เนื้อสัมผัส ปริมาณแป้ง ความยาว เมล็ด และความสามารถในการดูดซับน้ำหรือเครื่องปรุง

เมนูที่มีแผนจับคู่กับพันธุ์ข้าว ได้แก่ Machboos ของสหรัฐอเมริกาหรับเอมิเรตส์กับข้าว Kalajeera, Risotto Milanese ของอิตาลีกับข้าว Gobindobhog, Jollof Rice ของไนจีเรียกับข้าว Sona Masuri, Paella Valenciana ของสเปนกับข้าว Mushk Budji, Yangzhou Fried Rice ของจีนกับข้าว Jeerakasala และ Jambalaya ของรัฐลุยเซียนากับข้าว Chak Hao White Rice

แนวคิดทางการค้าที่ตรงไปตรงมา กล่าวคือ การแสดงให้เห็นว่าข้าวแต่ละพันธุ์สามารถนำไปใช้ในเมนูอาหารที่เหมาะสมกับข้าวพันธุ์นั้นได้อย่างไร จะช่วยลดความไม่แน่นอนที่ผู้ซื้ออาจเผชิญเมื่อต้องเปลี่ยนไปใช้ข้าวต่างพันธุ์

สำหรับผู้ซื้อในต่างประเทศ ข้อเสนอจึงไม่ได้อยู่ที่การซื้อข้าวในลักษณะสินค้าโภคภัณฑ์ที่สามารถทดแทนกันได้เพียงอย่างเดียว แต่เป็นการจัดหาข้าวพันธุ์ที่สามารถให้ เนื้อสัมผัส กลิ่นหอม และคุณสมบัติในการหุงประกอบอาหารตามที่ต้องการ ในราคาที่แข่งขันได้ และมีปริมาณส่งมอบที่สม่ำเสมอในระดับที่เพียงพอต่อความต้องการ

มีสัญญาณบางประการที่บ่งชี้ว่าแนวทางดังกล่าวอาจเริ่มได้รับการตอบรับ แม้ว่าข้อมูลการค้าจะยังไม่สามารถยืนยันความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลระหว่างการจัดประชุม BIRC กับการเพิ่มขึ้นของการส่งออกได้โดยตรง

สหราชอาณาจักร ฝรั่งเศส และเม็กซิโก ซึ่งล้วนเป็นตลาดที่ถูกนำเสนอในโครงการด้านอาหารของ BIRC 2025 มีมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้น 27.2% และปริมาณเพิ่มขึ้น 26.3% ในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2568-มีนาคม 2569 ทั้ง 3 ตลาดต่างมีปริมาณการส่งออกในช่วงเดือนพฤศจิกายน-มีนาคมสูงที่สุดในช่วง 4 ปีที่ทำการศึกษาระยะเดียวกัน 8 ตลาด ได้แก่ UAE สหราชอาณาจักร เนเธอร์แลนด์ แคนาดา เบลเยียม เยอรมนี ฝรั่งเศส และเม็กซิโก ต่างมีทั้งมูลค่าและปริมาณการส่งออกทำสถิติสูงสุดในรอบ 4 ปี

อย่างไรก็ตาม ข้อมูลหลังการจัดประชุมควรถูกมองว่าเป็นเพียง สัญญาณของการตอบรับจากตลาดมากกว่าจะถือเป็นหลักฐานว่า BIRC เป็นปัจจัยที่ทำให้การส่งออกเพิ่มขึ้น เนื่องจากการค้าข้าวได้รับอิทธิพลจากหลายปัจจัย ทั้งราคา ปริมาณสินค้าคงคลัง อัตราแลกเปลี่ยน นโยบายการนำเข้า ค่าระวางขนส่ง และภาวะความต้องการโดยรวม สิ่งที่จะเป็นบททดสอบที่สำคัญกว่าคือ การที่การมีส่วนร่วมกับตลาดสามารถนำไปสู่ คำสั่งซื้อและความต้องการข้าวพันธุ์เฉพาะอย่างต่อเนื่อง ได้หรือไม่

BIRC 2026 จะขยายแนวทางดังกล่าวให้ครอบคลุมผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมากกว่าผู้ส่งออก โรงสี และผู้ซื้อจากต่างประเทศ โดยมีกิจกรรมต่างๆ เช่น การแข่งขัน Master Chef Contest, Influencer Cook-off, Family Day และการชิมอาหารสำหรับประชาชนทั่วไป เพื่อดึงดูด ผู้สร้างสรรค์คอนเทนต์ด้านอาหาร และผู้บริโภคเข้ามามีส่วนร่วมกับการค้าข้าว ซึ่งโดยปกติจะเน้นการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจและผู้ซื้อรายใหญ่เป็นหลัก

เป้าหมายคือการสร้างห่วงโซ่อุปสงค์ที่ยาวขึ้น โดยผู้ซื้อสามารถประเมินพันธุ์ข้าวในเชิงพาณิชย์ เชฟสามารถทดสอบคุณสมบัติในการประกอบอาหาร ผู้สร้างสรรค์คอนเทนต์สามารถนำเสนอข้าวให้แก่ผู้บริโภค และการยอมรับของผู้บริโภคนำไปสู่การสั่งซื้อในท้ายที่สุด แนวทางดังกล่าวอาจมีความสำคัญเป็นพิเศษสำหรับ ข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมาดิ ซึ่งการแข่งขันที่อัตราราคาเป็นหลักอาจทำให้การสร้างความแตกต่างของสินค้าเป็นเรื่องยาก

อินเดียมีพันธุ์ข้าวที่หลากหลายจำนวนมาก จึงมีศักยภาพในการแบ่งกลุ่มตลาดส่งออกโดยพิจารณาจากคุณสมบัติที่ตอบโจทย์การประกอบอาหารแต่ละประเภท แทนที่จะมองข้าวทั้งหมดเป็นสินค้าเดียวกัน

พัฒนาการของ BIRC สะท้อนความมุ่งมั่นในวงกว้างดังกล่าว โดยรายงานประเมินผลกระทบหลังการจัดงานของ EY ระบุว่า BIRC 2025 เป็น การประชุมด้านข้าวโดยเฉพาะที่ใหญ่ที่สุดในโลกเท่าที่เคยจัดขึ้น

สำหรับ BIRC 2026 คาดว่ายังคงองค์ประกอบด้านการค้าระหว่างประเทศ การจับคู่ผู้ซื้อและผู้ขาย และการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ขณะเดียวกันจะขยายกิจกรรมด้านอาหารให้มีบทบาทมากขึ้นในฐานะสะพานเชื่อมระหว่างตลาดธุรกิจกับตลาดผู้บริโภค สำหรับอินเดีย โอกาสไม่ได้อยู่เพียงการเพิ่มปริมาณข้าวที่ส่งออกไปต่างประเทศ แต่คือการนำความหลากหลายของพันธุ์ข้าว มาพัฒนาเป็นข้อเสนอทางการตลาดที่มีความแตกต่างและเฉพาะเจาะจงมากขึ้น

ผู้ซื้อในญี่ปุ่น ยุโรป แอฟริกา หรือตะวันออกกลาง อาจไม่ได้ต้องการเพียงแหล่งจัดหาข้าวทั่วไปเพิ่มเติม แต่ข้อเสนอที่มีศักยภาพมากกว่าคือ ข้าวที่สามารถให้ผลลัพธ์ที่สม่ำเสมอในเมนูอาหารเฉพาะ มีราคาที่แข่งขันได้ และสามารถจัดหาได้อย่างต่อเนื่องในปริมาณมาก กลยุทธ์ดังกล่าวเกิดขึ้นในช่วงเวลาที่อินเดียมีผลผลิตข้าวอยู่ในระดับสูงและจำเป็นต้องสร้างความต้องการในตลาดต่างประเทศที่มีความยั่งยืนในระยะยาว แทนการพึ่งพาสถานที่ปลายทางแบบเดิมเพียงอย่างเดียว

งาน BIRC 2026 ถูกวางตำแหน่งให้เป็นมากกว่างานประชุมของอุตสาหกรรม แต่เป็นความพยายามในการเชื่อมโยง 3 ส่วนของห่วงโซ่มูลค่าข้าวที่มักถูกแยกออกจากกัน ได้แก่ ผู้ส่งออกซึ่งเป็นผู้จัดหาข้าว ผู้ซื้อซึ่งเป็นผู้ควบคุมการเข้าถึงตลาด และผู้บริโภคซึ่งเป็นผู้กำหนดในท้ายที่สุดว่าการเปลี่ยนไปใช้ข้าวพันธุ์ใหม่จะประสบความสำเร็จ

หรือไม่ สำหรับอุตสาหกรรมที่ต้องการรองรับผลผลิตส่วนเกินและขยายการส่งออก แนวทางดังกล่าวอาจเป็นกลยุทธ์ที่สร้างความยั่งยืนได้มากกว่าการแข่งขันด้วยราคาเพียงอย่างเดียว

สำนักข่าว Akashvani News รายงานโดยอ้างคำกล่าวของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์และอุตสาหกรรมอินเดียว่า อินเดียเตรียมผลักดันการเข้าถึงตลาดข้าวบาสมати (Basmati rice) ในญี่ปุ่นให้มากขึ้น ในการทบทวน ความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจที่ครอบคลุมระหว่างอินเดียและญี่ปุ่น (India-Japan Comprehensive Economic Partnership Agreement: CEPA) ที่กำลังจะมีขึ้น

รัฐมนตรีฯ กล่าวว่า รัฐบาลอินเดียกำลังตอบสนองต่อข้อกังวลของภาคอุตสาหกรรมเกี่ยวกับการเข้าถึงตลาดข้าวบาสมатиในญี่ปุ่นที่ยังมีข้อจำกัด เนื่องจากข้าวยังคงเป็นสินค้าเกษตรที่มีความอ่อนไหวของญี่ปุ่น โดยอินเดียมีแผนหารือกับรัฐบาลญี่ปุ่นในระหว่างการทบทวน CEPA เพื่อแสวงหาแนวทางเพิ่มความร่วมมือและปรับปรุงการเข้าถึงตลาดสำหรับสินค้าอาหาร รวมถึงข้าวบาสมати

รัฐมนตรีฯ ยังระบุว่า ญี่ปุ่นมีโอกาสำหรับผู้ส่งออกสินค้าอาหารแปรรูปของอินเดียเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ผู้ส่งออกจำเป็นต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดด้าน คุณภาพและความปลอดภัยอาหารที่เข้มงวดของญี่ปุ่น

ความเห็นดังกล่าวมีขึ้นในขณะที่อินเดียพยายามกระชับความสัมพันธ์ด้านการค้าสินค้าเกษตรและอาหารกับญี่ปุ่นให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น การเปิดตลาดญี่ปุ่นมากขึ้นอาจเป็นโอกาสให้ผู้ส่งออกข้าวบาสมатиของอินเดียเข้าสู่ตลาดระดับพรีเมียมแห่งใหม่ อย่างไรก็ตาม การขยายการเข้าถึงตลาดจะขึ้นอยู่กับผลการทบทวน CEPA รวมถึงข้อกำหนดด้านกฎระเบียบของญี่ปุ่น

Platts ซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งของ S&P Global Energy รายงานโดยอ้างแหล่งข่าวในตลาดว่า โรงสีข้าวอินเดียกำลังชะลอการดำเนินงาน หลังรัฐบาลจัดซื้อข้าวสารล่าช้า ซึ่งส่งกระทบต่อพื้นที่จัดเก็บและเงินทุนหมุนเวียน

ทั้งนี้ การจัดซื้อข้าวสารของรัฐบาลอินเดียที่ดำเนินไปอย่างล่าช้า กำลังส่งผลกระทบต่อโรงสีข้าวบางแห่งในรัฐฉัตตีสครห์ (Chhattisgarh) ต้องระงับการดำเนินงานชั่วคราว เนื่องจากพื้นที่จัดเก็บเต็มและเงินทุนถูกผูกไว้กับสินค้าคงคลัง ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าวอาจนำไปสู่ภาวะอุปทานข้าวในตลาดส่งออกตึงตัวและผลักดันให้ราคาปรับสูงขึ้น หากโรงสียังคงปิดดำเนินการก่อนเข้าสู่ฤดูผลผลิตข้าวฤดูการีฟ (Kharif)

นายมูเคช เจน (Mukesh Jain) ประธานสมาคมผู้ส่งออกข้าวรัฐฉัตตีสครห์ (Chhattisgarh Rice Exporters Association) กล่าวว่า ปัจจุบันยังไม่มีภาวะขาดแคลนข้าวแต่คลังสินค้าของ Food Corporation of India (FCI) เต็มแล้ว ขณะที่รัฐบาลยังมีข้าวอีกประมาณ 4.7 ล้านตัน ที่ต้องจัดซื้อ และกระบวนการดังกล่าวอาจใช้เวลาอีกประมาณ 1 ปี ขณะเดียวกัน ฤดูเก็บเกี่ยวข้าวครีฟรอบใหม่กำลังใกล้เข้ามา จึงได้ขอให้รัฐบาลช่วยเหลือผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยรัฐบาลได้ให้คำมั่นว่าจะให้การสนับสนุน

แหล่งข่าวระบุว่า โรงสีจำนวนมากในเมืองไรปุร์ (Raipur) และรัฐโอฑิศาได้ระงับการเข้าร่วมซื้อขายในตลาดเป็นการชั่วคราว เนื่องจากพื้นที่จัดเก็บของโรงสียังคงเต็มไปด้วยข้าวที่เตรียมไว้สำหรับโครงการซื้อของรัฐบาล

ตามข้อมูลของ Platts ราคาข้าวอินเดียข้าวขาว 5% อยู่ที่ 375 ดอลลาร์สหรัฐต่อดัน FOB Kakinada เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม เพิ่มขึ้น 11 ดอลลาร์สหรัฐต่อดัน จากเดือนก่อนหน้า เนื่องจากอุปทานในตลาดมีจำกัด โดยเจ้าของโรงสีรายหนึ่งในรัฐฉัตตีสครห์กล่าวว่า ขณะนี้ประเด็นสำคัญของรัฐไม่ได้อยู่ที่เอลนีโญ แต่เป็นปัญหาเกี่ยวกับการจัดซื้อและการสีข้าวของรัฐบาล รวมถึงปริมาณข้าวคงคลัง

เจ้าของโรงสีกล่าวว่า โรงสียังคงมีข้าวที่เก็บเกี่ยวตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนปีที่ผ่านมาอยู่ในสต็อก ซึ่งรัฐบาลยังไม่ได้เข้าจัดซื้อ ข้าวดังกล่าวถูกเก็บไว้นาน 7-8 เดือน ทำให้คุณภาพเริ่มเสื่อมลง โดยโรงสีได้เสนอให้รัฐบาลกลางหากประสบปัญหาด้านพื้นที่จัดเก็บ ควรอนุญาตให้โรงสีสามารถซื้อข้าวดังกล่าวผ่านการประมูลได้

เจ้าของโรงสีกล่าวเพิ่มเติมว่า กลไกการจัดซื้อในปัจจุบันทำให้ทั้ง พื้นที่จัดเก็บและเงินทุนหมุนเวียนของโรงสีถูกผูกไว้ ส่งผลให้โรงสีมีข้อจำกัดในการจัดซื้อข้าวล็อตใหม่เพื่อเตรียมเข้าสู่ฤดูกาลผลิตที่จะมาถึง

เขากล่าวว่า รัฐบาลกลางรับซื้อข้าวเปลือกจากรัฐบาลของรัฐในราคาที่สูงกว่า ขณะที่โรงสีสามารถรับซื้อได้เพียงประมาณ 21,000-22,000 รูปีต่อตัน โดยเห็นว่าแทนที่รัฐบาลจะรับซื้อข้าวเปลือกโดยตรงจากเกษตรกร รัฐบาลควรสนับสนุนเกษตรกรโดยตรง และเปิดให้โรงสีสามารถซื้อข้าวเปลือกผ่านการประมูล ซึ่งจะช่วยลดต้นทุนด้านการจัดเก็บและการขนส่งของรัฐบาลได้อย่างมาก ผลกระทบจากสถานการณ์ดังกล่าวเห็นได้อย่างชัดเจนในเมืองไรปุร์ ซึ่งโรงสีจำนวนมากต้องปิดดำเนินการเป็นเวลาหลายสัปดาห์ เนื่องจากไม่มีพื้นที่จัดเก็บเพียงพอ

เจ้าของโรงสีอีกรายในเมืองไรปุร์ ซึ่งขอสงวนนาม กล่าวว่า โรงสีประมาณ 70% ในรัฐฉัตตีสครห์ต้องปิดดำเนินการ เนื่องจากพื้นที่จัดเก็บเต็ม ขณะที่การจัดซื้อของรัฐบาลดำเนินไปอย่างล่าช้า ส่งผลให้การชำระเงินสำหรับการสีข้าวตามสัญญาล่าช้า และแรงกดดันทางการเงินดังกล่าวกำลังบีบให้โรงสีต้องหยุดดำเนินงาน

เขาเสนอว่า รัฐบาลควรจำหน่ายข้าวเปลือกให้แก่โรงสีโดยตรง และชำระส่วนต่างระหว่างราคากับราคาประกันขั้นต่ำ (Minimum Support Price: MSP) ให้แก่เกษตรกร หากโรงสีต้องเก็บข้าวเปลือกไว้เป็นเวลานาน คุณภาพอาจเสื่อมลงเนื่องจากมีความชื้นสูง โดยโรงสีระบุว่า ความล่าช้าในการจัดซื้อกำลังส่งผลกระทบต่อคุณภาพข้าว โดยสินค้าคงคลังเริ่มพบปัญหา การเปลี่ยนสีและมีสีเหลือง

แหล่งข่าวกล่าวว่า คุณภาพข้าวกำลังเสื่อมลง โดยเริ่มพบการเปลี่ยนสีและการเหลืองของข้าว ดังนั้น หากยังเกิดความล่าช้าต่อไป ความเสี่ยงด้านคุณภาพจะเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม รัฐบาลยังไม่ได้ให้คำมั่นที่ชัดเจน แม้ว่าข้อมูลจากการหารือจะระบุว่า กระบวนการอนุมัติและเอกสารต่างๆ กำลังดำเนินการอยู่ แต่ยังไม่มีความคืบหน้าในด้านการดำเนินงานจริงที่สอดคล้องกัน

สมาคมโรงสีข้าวไรปุร์ (Raipur Rice Mills Association) เรียกร้องให้รัฐบาลเข้ามาแก้ไขปัญหา โดยหากการจัดซื้อและการขนส่งข้าวยังไม่สามารถปรับปรุงได้ในเร็วๆ นี้ ผู้ประกอบการโรงสีเตือนว่า อุตสาหกรรมอาจเผชิญกับแรงกดดันทางการเงินที่รุนแรงขึ้น กิจกรรมการสีข้าวลดลง และอุปทานข้าวสำหรับตลาดส่งออกตึงตัวมากขึ้น

เจ้าของโรงสีรายแรกกล่าวว่า เมื่อเข้าสู่ฤดูเก็บเกี่ยวที่จะมาถึง โรงสีจะมีพื้นที่จัดเก็บและเงินทุนไม่เพียงพอสำหรับการรับซื้อข้าวเปลือก ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเกษตรกรและบีบให้ต้องขายข้าวเปลือกในราคาต่ำกว่า MSP และท้ายที่สุดอาจส่งผลกระทบต่อราคาข้าวเพื่อการส่งออกให้ปรับตัวสูงขึ้น

กรมอุตุนิยมวิทยาอินเดีย (India Meteorological Department: IMD) รายงานว่า ณ วันที่ 26 สิงหาคม 2569 อินเดียมีปริมาณฝนจากมรสุมสะสมตั้งแต่เดือนมิถุนายนอยู่ที่ 577.8 มิลลิเมตร ต่ำกว่าค่าปกติที่ 664.7 มิลลิเมตร อยู่ 13% โดยปริมาณฝนที่ขาดหายไปทั่วประเทศยังคงอยู่ในระดับเดียวกับวันก่อนหน้า

สำหรับพื้นที่ที่มีปริมาณฝนต่ำกว่าค่าปกติมากที่สุด ได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือของอินเดีย ซึ่งต่ำกว่าปกติ 27% และคาบสมุทรภาคใต้ต่ำกว่าปกติ 22% โดยทั้งสองพื้นที่ถูกจัดอยู่ในภาวะฝนตกต่ำกว่าปกติ (Deficient) ขณะที่ภาคตะวันตกเฉียงเหนือของอินเดีย มีปริมาณฝนต่ำกว่าปกติ 11% ส่วนภาคกลางของอินเดียมีปริมาณฝนใกล้เคียงค่าปกติ โดยต่ำกว่าปกติเพียง 2%

แม้ปริมาณฝนสะสมทั่วประเทศจะต่ำกว่าค่าปกติถึง 13% แต่ IMD ยังคงจัดให้ปริมาณฝนสะสมทั่วประเทศอยู่ในระดับปกติ (Normal) เนื่องจากเกณฑ์ปริมาณฝนในระดับปกติของอินเดียครอบคลุมช่วงตั้งแต่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระยะยาว 19% ถึงสูงกว่าค่าเฉลี่ย 19%

สำนักข่าวรอยเตอร์ (Reuters) รายงานว่า อินเดียกำลังเผชิญความเสี่ยงต่อผลผลิตพืชฤดูร้อนและการเพาะปลูกพืชฤดูหนาว หลังกรมอุตุนิยมวิทยาอินเดียคาดการณ์ว่าปริมาณฝนในเดือนกันยายนจะต่ำกว่าปกติ ขณะที่เดือนสิงหาคมมีฝนตกต่ำกว่าค่าเฉลี่ยถึง 16%

อธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาอินเดีย (India Meteorological Department: IMD) ระบุว่า ปริมาณฝนในเดือนกันยายนมีแนวโน้มต่ำกว่า 91% ของค่าเฉลี่ยระยะยาว ขณะเดียวกัน IMD คาดว่าอุณหภูมิสูงสุดและต่ำสุดในเดือนดังกล่าวจะสูงกว่าปกติ โดยปริมาณฝนที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยมีแนวโน้มส่งผลให้อุณหภูมิสูงขึ้น

ฝนที่ตกน้อยในเดือนกันยายนอาจกระทบต่อผลผลิตพืชฤดูร้อน ซึ่งจำเป็นต้องได้รับความชื้นอย่างเพียงพอในช่วงที่พืชเจริญเติบโตและเข้าสู่ระยะสุกแก่ โดยเฉพาะ ถั่วเหลือง ฝ้าย ข้าวโพด และพืชตระกูลถั่ว ซึ่งอาจเผชิญภาวะขาดความชื้นรุนแรงขึ้น หากฝนยังคงทิ้งช่วงหรือต่ำกว่าปกติอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกัน ฝนที่ลดลงอาจทำให้ความชื้นในดินไม่เพียงพอต่อการเพาะปลูกพืชฤดูหนาว เช่น ข้าวสาลี ถั่วลูกไก่ และเรพซิด ซึ่งกำลังเข้าสู่ช่วงเตรียมเพาะปลูก

ฤดูมรสุมมีสัดส่วนราว 70% ของปริมาณฝนทั้งปีของอินเดีย และมีบทบาทสำคัญต่อการเติมน้ำในอ่างเก็บน้ำ แม่น้ำ และแหล่งน้ำใต้ดิน อย่างไรก็ตาม พื้นที่เกษตรกรรมเกือบครึ่งหนึ่งของประเทศยังไม่มีระบบชลประทาน ทำให้ภาคการเกษตรของอินเดียพึ่งพาฝนตามฤดูกาลเป็นอย่างมาก

ทั้งนี้ แนวโน้มปริมาณฝนยังได้รับแรงกดดันจากปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Niño) ที่ทวีความรุนแรงขึ้น โดย IMD ระบุว่าเอลนีโญเป็นหนึ่งในปัจจัยที่ส่งผลให้ปริมาณฝนในเดือนสิงหาคมลดลง โดยในช่วงหลายปีที่ผ่านมา อินเดียเผชิญฝนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในปีที่เกิดเอลนีโญหลายครั้ง โดยบางเหตุการณ์นำไปสู่ภัยแล้งรุนแรง ผลผลิตทางการเกษตรเสียหาย และการจำกัดการส่งออกธัญพืชบางชนิด

จากแนวโน้มที่ฝนในเดือนกันยายนอาจยังอยู่ในระดับต่ำกว่าปกติ สถานการณ์มรสุมในช่วงหลายสัปดาห์ข้างหน้าจะเป็นปัจจัยที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิด เนื่องจากอาจส่งผลต่อผลผลิตพืชฤดูร้อน การเพาะปลูกพืชฤดูหนาว และทิศทางตลาดสินค้าเกษตรของอินเดีย

ที่มา Oryza.com

ปากีสถาน

ตามข้อมูลการส่งออกล่าสุดที่เผยแพร่โดย INP-WealthPK ปากีสถานส่งออกข้าวปริมาณ 346,024 ตัน มูลค่า 199.95 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในเดือนกรกฎาคม 2569 ซึ่งเมื่อเทียบกับเดือนกรกฎาคม 2568 ปริมาณการส่งออกข้าวเพิ่มขึ้น 18.03% ขณะที่มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้น 19.15% ในรูปดอลลาร์สหรัฐ และเพิ่มขึ้น 16.63% ในรูปเงินรูปีปากีสถาน โดยข้าวยังคงเป็นสินค้าอาหารส่งออกที่สำคัญที่สุดของปากีสถาน คิดเป็นประมาณ 46% ของมูลค่าการส่งออกสินค้าอาหารทั้งหมด

การส่งออกข้าวบาสมати (Basmati rice) มีปริมาณรวม 67,857 ตัน มูลค่า 76.48 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้น 28.78% ในด้านปริมาณ และ 37.37% ในด้านมูลค่าเงินดอลลาร์สหรัฐ เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

ส่วนการส่งออกข้าวประเภทอื่นๆ มีปริมาณ 278,167 ตัน มูลค่า 123.47 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้น 15.68% ในด้านปริมาณ และ 10.11% ในด้านมูลค่าเงินดอลลาร์สหรัฐ เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

อย่างไรก็ตาม เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า การส่งออกข้าวในเดือนกรกฎาคมปรับตัวลดลงจากเดือนมิถุนายน โดยปริมาณการส่งออกลดลง 4.63% ขณะที่รายได้จากการส่งออกลดลง 6.45% ในรูปดอลลาร์สหรัฐ และลดลง 6.51% ในรูปเงินรูปีปากีสถาน

ที่มา Oryza.com

สหภาพยุโรป

ตามรายงานของ DW.com สหภาพยุโรป (EU) กำลังเดินหน้าเปิดทางให้เกษตรกรสามารถใช้โดรนฉีดพ่นสารกำจัดศัตรูพืช ซึ่งอาจช่วยให้การใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืชมีความแม่นยำมากขึ้น แต่ขณะเดียวกันก็สร้างความกังวลเกี่ยวกับการฟุ้งกระจายของสารเคมีและความเสี่ยงต่อสิ่งแวดล้อม

ประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปเห็นชอบในเดือนพฤษภาคม 2569 ให้ปรับแก้กฎระเบียบที่มีอยู่เกี่ยวกับการใช้สารกำจัดศัตรูพืชอย่างยั่งยืน โดยภายใต้ข้อเสนอใหม่ โดรนบางประเภทอาจสามารถนำมาใช้ได้ในพื้นที่ที่ไม่สามารถใช้เครื่องพ่นสารแบบภาคพื้นดินทั่วไปได้ ซึ่งถือเป็นการเปลี่ยนแปลงจากแนวทางของ EU ที่มีข้อจำกัดมาอย่างยาวนานต่อการฉีดพ่นสารกำจัดศัตรูพืชทางอากาศ

ฝ่ายที่สนับสนุนการใช้โดรนทางการเกษตรระบุว่า โดรนสามารถฉีดพ่นสารไปยังพื้นที่ที่มีการระบาดของศัตรูพืชได้อย่างเฉพาะเจาะจง สามารถปฏิบัติงานในพื้นที่ลาดชันหรือพื้นที่ที่มีสภาพเป็นโคลน ซึ่งเครื่องจักรภาคพื้นดินเข้าถึงได้ยาก อีกทั้งยังช่วยลดการใช้น้ำและลดความเสียหายต่อพืชผลที่อาจเกิดจากการใช้รถแทรกเตอร์

อย่างไรก็ตาม ผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งแวดล้อมเตือนว่า สารกำจัดศัตรูพืชที่ฉีดพ่นจากโดรนอาจฟุ้งกระจายออกนอกพื้นที่เป้าหมาย และเข้าสู่แปลงเกษตรข้างเคียง แหล่งน้ำ รวมถึงส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตที่ไม่ใช่เป้าหมาย นอกจากนี้ ยังมีความกังวลว่าการเข้าถึงเทคโนโลยีการฉีดพ่นด้วยโดรนที่ง่ายขึ้นอาจทำให้เกิดการใช้สารกำจัดศัตรูพืชบ่อยครั้งมากขึ้น คาดว่ากฎระเบียบฉบับสุดท้ายจะกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับประเภทของโดรนที่ได้รับอนุญาตและวิธีการฉีดพ่น รวมถึงปัจจัยต่างๆ เช่น ระดับความสูงในการบิน สภาพอากาศ และคุณลักษณะของละอองสารที่ฉีดพ่น

ความเคลื่อนไหวดังกล่าวสะท้อนความท้าทายของสหภาพยุโรปในการนำ เทคโนโลยีการเกษตรแบบแม่นยำ (precision agriculture) มาใช้ควบคู่กับการควบคุมการใช้สารกำจัดศัตรูพืชและการบริหารความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ข้อเสนอดังกล่าวยังต้องผ่านการเจรจากับรัฐสภายุโรป (European Parliament) ก่อนที่จะสามารถประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

ที่มา Oryza.com

สหรัฐอเมริกา

สมาคมผู้ผลิตข้าวแห่งสหรัฐอเมริกา (US Rice Producers Association) รายงานภาวะตลาดข้าวสหรัฐฯ โดยระบุว่า ผลผลิตใหม่มีปริมาณลดลง ขณะที่สต็อกคงเหลือเป็นปัจจัยที่กดดันราคา โดยปริมาณข้าวคงเหลือสะสม (carryover) ที่อยู่ในระดับสูงมาก ซึ่งเกือบจะหักล้างกับพื้นที่เพาะปลูกที่ลดลงอย่างมากในปี

ณ วันที่ 1 สิงหาคม 2569 สต็อกข้าวเมล็ดยาว (Long Grain) อยู่ที่ 38.2 ล้าน cwt หรือคิดเป็นข้าวที่อยู่ในคลังเทียบเท่าผลผลิตจากพื้นที่ประมาณ 500,000 เอเคอร์ และปริมาณดังกล่าวกำลังเป็นปัจจัยกดดันอย่างหนักต่อราคาข้าวฤดูใหม่

อย่างไรก็ตาม พื้นที่เพาะปลูกข้าวฤดูใหม่ในปีนี้ลดลงประมาณ 700,000 เอเคอร์ เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา จนถึงขณะนี้ ตลาดยังคงประเมินราคาโดยคาดว่าผลผลิตในปีนี้จะอยู่ในระดับใกล้เคียงกับปีก่อน แม้ว่าพื้นที่เพาะปลูกจะลดลงอย่างมากก็ตาม อย่างไรก็ตาม จากอิทธิพลของปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Niño) ประกอบกับแนวโน้มผลผลิตที่ลดลง ทำให้เริ่มเห็นสัญญาณของความเชื่อมั่นในตลาดที่แข็งแกร่งขึ้น

ดังที่ผู้ประกอบการโรงสีข้าวในสหรัฐฯ รายหนึ่งกล่าวไว้เมื่อสองสัปดาห์ก่อนว่า ในปี 2027 โรงสีข้าวสหรัฐฯ อาจต้องกวาดพื้นที่เพื่อหาเมล็ดข้าว สะท้อนถึงความกังวลว่าปริมาณข้าวอาจตึงตัวอย่างมากในอนาคต

เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา มีการวิเคราะห์ว่า ปรากฏการณ์เอลนีโญกำลังกดดันตลาดข้าวในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และตะวันออกกลาง ซึ่งคาดว่าจะสถานการณ์ดังกล่าวจะส่งผลให้ราคาข้าวในตลาดฝั่งตะวันตกปรับตัวสูงขึ้น

หนึ่งในอุปสรรคสำคัญของสหรัฐฯ ในฐานะประเทศผู้ผลิตข้าวที่พึ่งพาการส่งออก คือ ค่าเงินดอลลาร์สหรัฐฯ โดยเฉพาะในช่วงที่ดอลลาร์แข็งค่า ขณะที่เงินรูปีของอินเดียอ่อนค่าลงมาอยู่ที่ 95.70 รูปีต่อดอลลาร์สหรัฐฯ จากประมาณ 87.50 รูปีต่อดอลลาร์สหรัฐฯ เมื่อหนึ่งปีก่อน และทำสถิติอ่อนค่าต่ำสุดเป็นประวัติการณ์ ส่งผลให้อินเดียมีความได้เปรียบด้านราคาหรือส่วนลดโดยธรรมชาติ ในการส่งออกข้าวทุกตัน

ดังนั้น แม้ว่าราคาส่งออกข้าวจะปรับตัวสูงขึ้น แต่ไม่ได้หมายความว่ารายได้ในรูปเงินดอลลาร์จะไหลกลับเข้าสู่ตลาดสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นเสมอไป

ในด้านการเพาะปลูกและเก็บเกี่ยว เครื่องเก็บเกี่ยวข้าว (combine) กำลังดำเนินงานเร็วกว่ากำหนด ขณะที่แนวโน้มผลผลิตจากพื้นที่ที่เก็บเกี่ยวแล้วกลับลดลง โดย ณ วันที่ 23 สิงหาคม 2569 การเก็บเกี่ยวข้าวใน 6 รัฐที่มีการรายงานข้อมูลดำเนินไปแล้ว 27% เพิ่มขึ้นจาก 20% ในสัปดาห์ก่อน และสูงกว่า 24% ในช่วงเดียวกันของปีก่อน รวมถึงสูงกว่าค่าเฉลี่ย 5 ปีที่ 21% ที่รัฐลุยเซียนา (Louisiana) เก็บเกี่ยวไปแล้ว 83% ของพื้นที่ ขณะที่รัฐเท็กซัส (Texas) อยู่ที่ 69% ส่วนรัฐอาร์คันซอ (Arkansas) เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเป็น 16% จาก 7% ในสัปดาห์ก่อน

อย่างไรก็ตาม สภาพผลผลิตข้าว (Rice Condition) ปรับลดลงเป็นสัปดาห์ที่สองติดต่อกัน โดยสัดส่วนข้าวที่อยู่ในเกณฑ์ดีถึงดีเยี่ยม (Good to Excellent) ลดลงมาอยู่ที่ 68% จาก 70% ในสัปดาห์ก่อน โดยรัฐมิสซิสซิปปี (Mississippi) และรัฐเท็กซัส ซึ่งมีสัดส่วนอยู่ในเกณฑ์ดังกล่าวเพียง 45% และ 52% ตามลำดับ เป็นปัจจัยสำคัญที่กดดันค่าเฉลี่ยโดยรวมลง

ด้านการส่งออกข้าวสหรัฐฯ รายงาน USDA Export Sales ของกระทรวงเกษตรสหรัฐฯ (USDA) ระบุว่า ในสัปดาห์นี้มียอดขายข้าวสุทธิ 20,000 ตัน ขณะที่การส่งออกอยู่ที่ 77,500 ตัน โดยตลาดส่งออกหลัก ได้แก่ ไคโลมเบีย 36,400 ตัน ญี่ปุ่น 13,000 ตัน และเฮติ 7,100 ตัน

สมาพันธ์ข้าวสหรัฐฯ (USA Rice Federation) ซึ่งเป็นตัวแทนเกษตรกรผู้ปลูกข้าว โรงสี ผู้ค้า และธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับข้าวของสหรัฐฯ เตรียมนำข้าวที่ปลูกในสหรัฐฯ ไปนำเสนอโดยตรงแก่ผู้ค้าส่งและผู้ค้าปลีกทั่วสหราชอาณาจักรในเดือนกันยายนนี้ ผ่านกิจกรรมส่งเสริมการค้าทั่วประเทศ

กิจกรรมดังกล่าวจะจัดขึ้นเป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ เพื่อแสดงให้เห็นถึงคุณภาพ ความหลากหลายในการนำไปใช้ และศักยภาพด้านการประกอบอาหารของข้าวที่ปลูกในสหรัฐฯ พร้อมนำเสนอแนวคิดใหม่ๆ ให้แก่พันธมิตรทางการค้าเพื่อช่วยกระตุ้นยอดขายในกลุ่มผลิตภัณฑ์ข้าว ทั้งนี้ ในปี 2568 สหรัฐฯ ส่งออกข้าวไปยังสหราชอาณาจักรจำนวน 20,800 ตัน คิดเป็นมูลค่า 15.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

USA Rice Roadshow มีกำหนดจัดขึ้นระหว่างวันที่ 8 กันยายน-1 ตุลาคม โดยจะเริ่มต้นที่ Wanis ซึ่งเป็นช่วงเดียวกับงาน Trade Week ประจำปีของผู้ค้าส่งรายดังกล่าว จากนั้นจะเดินทางไปยังสถานที่อีก 7 แห่ง ได้แก่ Hoo Hing, Loon Fung, Wing Yip, สำนักงานใหญ่ Tesco และสำนักงานใหญ่ Sainsbury's รวมถึงสถานที่อื่นๆ

ในแต่ละจุด รถกิจกรรมของ USA Rice จะจัดประสบการณ์แบบมีส่วนร่วมแก่ผู้เข้าร่วมงาน ประกอบด้วย การชิมเมนูอาหาร การสาธิตการประกอบอาหารสด และการนำเสนอแนวทางจัดวางและส่งเสริมการขายสินค้าในร้านค้า เพื่อเป็นแรงบันดาลใจให้แก่พันธมิตรทั้งกลุ่มค้าส่งและค้าปลีก

เอสซ์เตอร์ โซโมยี (Eszter Somogyi) ผู้อำนวยการฝ่ายยุโรป ตะวันออกกลาง และแอฟริกา ของ USA Rice กล่าวว่า ขณะที่ความต้องการข้าวที่ปลูกในสหรัฐฯ ยังคงขยายตัว การนำเสนอให้เห็นถึงคุณภาพอันโดดเด่น ความหลากหลายในการนำไปใช้ และความสามารถในการเข้ากันได้กับอาหารจากหลากหลายวัฒนธรรมทั่วโลก จึงมีความสำคัญมากกว่าที่เคย

เธอกำลังเพิ่มเติมว่า การทำงานร่วมกับ เจเรมี แปง (Jeremy Pang) และ วิลเลียม ซิลิลา (William Chilila) ถือเป็นโอกาสที่ดีในการสร้างแรงบันดาลใจให้แก่ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรม ผ่านสูตรอาหารใหม่ๆ แนวคิดด้านการจัดวางและส่งเสริมการขายที่ทันสมัย รวมถึงให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภคข้าวของผู้บริโภคในปัจจุบัน

เว็บไซต์ข่าว Talk Business & Politics ซึ่งเป็นเว็บไซต์ข่าวที่ครอบคลุมข่าวสารด้านธุรกิจและการเมือง รายงานว่า ข้าวนำเข้าอาจครองตลาดภายในประเทศสหรัฐฯ มากกว่า 50% ภายในปี 2576

ทั้งนี้ การนำเข้าข้าวของสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมข้าวของสหรัฐฯ มีความกังวลถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อตลาดภายในประเทศ โดยผู้บริหารจาก Riceland Foods และ Producers Rice Mill ได้เข้าพบนายริก ครอว์ฟอร์ด (Rick Crawford) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสหรัฐฯ จากรัฐอาร์คันซอ เพื่อหารือเกี่ยวกับความกังวลที่เพิ่มขึ้นต่อการนำเข้าข้าว นโยบายการค้าระหว่างประเทศ และมาตรการของรัฐบาลกลางที่จำเป็นต่อการรักษาความสามารถในการแข่งขันของเกษตรกรผู้ปลูกข้าวสหรัฐฯ

นายเควิน แมคกิลตัน (Kevin McGilton) ประธานและประธานเจ้าหน้าที่บริหารของ Riceland Foods กล่าวว่า การนำเข้าข้าวเพิ่มขึ้นมากกว่าสองเท่านับตั้งแต่ปี 2548 และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นจนมีสัดส่วนมากกว่า 50% ของตลาดข้าวภายในประเทศสหรัฐฯ ภายในปี 2576

แมคกิลตันกล่าวว่า ข้าวนำเข้ามีสัดส่วนประมาณ 30% ของตลาดภายในประเทศ โดยส่วนใหญ่เป็นข้าวเมล็ดยาว และส่วนใหญ่เป็นข้าวหอม เช่น ข้าวหอมมะลิไทยและข้าวบาสมาดิของอินเดีย เขารู้สึกมีความหวังต่อการหารืออย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับการสอบสวนตามมาตรา 301 (Section 301) ต่อการนำเข้าข้าว แต่จำเป็นต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อปกป้องตลาดข้าวภายในประเทศ

ด้าน นายคีธ โกลเวอร์ (Keith Glover) ประธานเจ้าหน้าที่บริหารของ Producers Rice Mill แสดงความกังวลเพิ่มขึ้นเกี่ยวกับการสูญเสียตลาดจากการแข่งขันระหว่างประเทศ โดยกล่าวว่า เกษตรกรสหรัฐฯ ดำเนินธุรกิจอยู่ในตลาดโลกที่มีการแข่งขันสูง และในแต่ละปีต้องเผชิญแรงกดดันเพิ่มเติมจากข้าวนำเข้า ซึ่งมักเข้าสู่ตลาดภายใต้มาตรฐานและต้นทุนการผลิตที่แตกต่างกัน การปกป้องโอกาสทางการตลาดสำหรับข้าวที่ปลูกในสหรัฐฯ มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการรักษาตลาดที่ช่วยสนับสนุนครอบครัวเกษตรกรและชุมชนชนบททั่วรัฐอาร์คันซอ

สมาชิกและเจ้าหน้าที่ของสหกรณ์ทั้งสองแห่งยังได้หารือถึงประเด็น ต้นทุนการผลิตที่เพิ่มสูงขึ้น ความท้าทายด้านโครงสร้างพื้นฐานสำหรับอุตสาหกรรมข้าวของรัฐอาร์คันซอ ปัญหาการขาดแคลนแรงงาน และแนวโน้มความสามารถในการแข่งขันของข้าวสหรัฐฯ ในระยะยาว

นายริช ฮิลล์แมน (Rich Hillman) ประธานคณะกรรมการบริหารของ Riceland แสดงความกังวลอย่างมากต่อนโยบายการค้าในปัจจุบันและผลกระทบที่อาจสร้างความเสียหายอย่างรุนแรงต่อเกษตรกรผู้ปลูกข้าวในรัฐอาร์คันซอ โดยกล่าวว่า สำหรับอุตสาหกรรมข้าวสหรัฐฯ การค้าที่เป็นธรรมถือเป็นความสำคัญสูงสุด เกษตรกรอเมริกันต้องแข่งขันกับผู้ผลิตในตลาดโลกที่เฟื่องฟูและละเมิดพันธกรณีภายใต้องค์การการค้าโลก (WTO) ส่งผลให้เกษตรกรของสหรัฐฯ

เสียเปรียบอย่างรุนแรง การรักษาภาคการเกษตรที่มีความยืดหยุ่นและสามารถแข่งขันได้ถือเป็นส่วนสำคัญของความมั่นคงแห่งชาติอย่างแน่นอน แต่สิ่งนี้จำเป็นต้องอาศัยนโยบายภายในประเทศที่เข้มแข็งและกฎเกณฑ์ทางการค้าที่สามารถบังคับใช้ได้

ด้านนายริก ครอว์ฟอร์ด กล่าวว่า เขาเห็นพ้องกับความกังวลเกี่ยวกับนโยบายการค้าในปัจจุบัน และเน้นย้ำว่าการทำงานของเขามุ่งสนับสนุนเกษตรกรในรัฐอาร์คันซอ ผ่านการผลักดันนโยบายที่ให้การสนับสนุนตลาดภายในประเทศอย่างเพียงพอ เขากล่าวว่า เกษตรกรผู้ปลูกข้าวในรัฐอาร์คันซอเป็นหนึ่งในกลุ่มผู้ผลิตที่มีประสิทธิภาพและผลิตภาพสูงที่สุดในโลก แต่พวกเขาจำเป็นต้องได้รับการแข่งขันอย่างเท่าเทียม

ข้อกังวลที่ผู้บริหารของ Riceland และ Producers Rice Mill หยิบยกขึ้นมา สะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นเร่งด่วนในการแก้ไขผลกระทบที่เพิ่มขึ้นของข้าวนำเข้าต่อตลาดภายในประเทศ เอกชนยังคงมุ่งมั่นที่จะทำงานร่วมกับรัฐบาล สำนักงานผู้แทนการค้าสหรัฐฯ (USTR) และสมาชิกรัฐสภาคนอื่นๆ เพื่อหาแนวทางที่ช่วยเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของการผลิตข้าวสหรัฐฯ และสนับสนุนครอบครัวเกษตรกรทั่วรัฐอาร์คันซอ

ขณะที่นายเจย์ โคเกอร์ (Jay Coker) ประธานคณะกรรมการบริหารของ Producers Rice Mill กล่าวว่า เขาขอขอบคุณสมาชิกสภาครอว์ฟอร์ดที่พร้อมรับฟังความคิดเห็นจากผู้ผลิตและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อ การปลูกข้าว นโยบายภาคการเกษตรที่เข้มแข็ง การบังคับใช้กฎเกณฑ์ด้านการค้าที่เป็นธรรม และการลงทุนอย่างต่อเนื่องในโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร ล้วนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างหลักประกันว่าเกษตรกรรุ่นต่อไปในรัฐอาร์คันซอจะยังคงสามารถแข่งขันได้

ที่มา Oryza.com

บราซิล

ตามรายงานของ Revista Cultivar การส่งออกข้าวของบราซิลเมื่อคำนวณในรูป ข้าวเปลือกมีปริมาณเกือบ 1.5 ล้านตันนับตั้งแต่ต้นปีจนถึงปัจจุบัน ขณะที่การนำเข้าอยู่ที่เกือบ 1.2 ล้านตัน ส่งผลให้ดุลการค้าข้าวมีปริมาณสุทธิประมาณ 260,000 ตันในฝั่งการส่งออก ซึ่งแตกต่างจากช่วงเดียวกันของปีก่อนที่บราซิลมีการนำเข้ามากกว่าการส่งออกประมาณ 86,000 ตัน

ในรัฐริโอกรันดีดูซูล (Rio Grande do Sul) ราคาข้าวเปลือกอยู่ที่ประมาณ 75-82 เรียลต่อกระสอบขนาด 50 กิโลกรัม หรือคิดเป็นประมาณ 291-318 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ขณะที่ราคาบางรายการอ้างอิงแต่ละระดับ 84 เรียลต่อกระสอบ หรือประมาณ 325 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน

สำหรับราคาข้าวในตลาดค้าปลีก ข้าวบรรจุถุงขนาด 5 กิโลกรัม มีราคาอยู่ระหว่าง 15.98-36 เรียล หรือเทียบเท่าประมาณ 620-1,395 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน โดยข้าวส่วนใหญ่ที่วางจำหน่ายภายใต้แบรนด์ต่างๆ มีราคาสูงกว่า 20 เรียลต่อถุง หรือประมาณ 775 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน

ด้านการเพาะปลูก มีความคืบหน้าอย่างต่อเนื่องบริเวณ ชายฝั่งตอนเหนือของรัฐซานตาแคทารีนา (Santa Catarina) ขณะเดียวกัน เกษตรกรในพื้นที่ชายแดนด้านตะวันตกของรัฐริโอกรันดีดูซูลกำลังเตรียมเริ่มการหว่านเมล็ด โดยประมาณการที่มีการเผยแพร่ระบุว่า พื้นที่เพาะปลูกในรอบการผลิตใหม่มีแนวโน้มลดลง โดยคาดว่าจะลดลงประมาณ 5-15%

ที่มา Oryza.com